

Uniwersytet Warszawski

UW2

Tomasz Nowak, Michał Staniewski, Arkadiusz Czarkowski

AMPPZ 2021

2022-03-16

1	Utils	1
2	Podejścia	1
3	Wzorki	1
4	Matma	3
5	Struktury danych	6
6	Grafy	10
7	Geometria	14
8	Tekstówki	16
9	Optymalizacje	17
10	Randomowe rzeczy	17
$\underline{\text{Utils}}$ (1)		
Op Uż	aders is: Naglówki używane w każdym kodzie. Dziala na każdy l ycie: debug(a, b, c); wypisze [a, b, c]: a; b; c,	
	ng namespace std;	,
using LL = long long; #define FOR(i, l, r) for(int i = (l); i <= (r); ++i)		
define REP(i, n) FOR(i, 0, (n) - 1)		
	efine ssize(x) int(x.size()) uplate <class a,="" b="" class=""> auto& operator<<(ostream</class>	&o, pair <a,< td=""></a,<>
	B> p) {	_
r }	return o << '(' << p.first << ", " << p.second <<	·)′;
en	uplate <class t=""> auto operator<<(ostream &o, T x)</class>	-> decltype(

headers/towrite.sh

57 lines

```
mkdir template
cd template
vim main.cpp
\#include < bits / stdc + +.h >
using namespace std;
using LL=long long;
\#define\ FOR(i,l,r)\ for(int\ i=(l);i<=(r);++i)
\#define REP(i,n) FOR(i,0,(n)-1)
\#define \ ssize(x) \ int(x.size())
template<class A, class B>auto&operator<<(ostream&o,pair<A,B>p) {
    return o<<'('<<p.first<<", "<<p.second<<')';}
template<class T>auto operator<<(ostream&o,T x)->decltype(x.end
     (),o) \{o <<' \{'; int i=0; for (auto e:x) o << (", ")+2*!i++<<e; \}
     return o<<' }';}
\#define\ debug(x...)\ cerr<<"["#x"]: ",[](auto...$){((cerr<<$<<";
       "),...)<<' \ n'; \ \}(x)
\#define\ debug(...) {}
\#endif
int main() {
 cin.tie(0)->sync_with_stdio(0);
cp main.cpp brute.cpp
cp main.cpp gen.cpp
vim gen.cpp
G5komt19937 rng(chrono::system_clock::now().time_since_epoch().
   count());
int rd(int 1, int r) {
 return rng()%(r-1+1)+1;
}:wq
cd ..
vim .bashrc
Gospr() {
 for ((i=0;;i++));do
    ./gen<g.in>t.in
    ./main<t.in>m.out
    ./brute<t.in>b.out
    if diff -w m.out b.out>/dev/null; then
      printf "OK $i\r"
    else
      echo WA
      return 0
    fi
  done
}:wq
vim .vimrc
set nu rnu hls is nosol ts=4 sw=4 ch=2 sc
filetype indent plugin on
syntax on:wq
```

Podejścia (2)

- Czytanie ze zrozumieniem
- dynamik, zachłan
- dziel i zwyciężaj matematyka dyskretna, $opt(i) \leq opt(i+1)$
- sposób "liczba dobrych obiektów = liczba wszystkich obiektów liczba złych obiektow"
- czy warunek konieczny = warunek wystarczający?

- odpowiednie przekształcenie równania; uniezależnienie funkcji od jakiejś zmiennej, zauważenie wypukłości
- zastanowić się nad łatwiejszym problemem, bez jakiegoś elementu z treści
- sprowadzić problem do innego, łatwiejszego/mniejszego problemu
- sprowadzić problem 2D do problemu 1D (zamiatanie; niezależność wyniku dla współrzędnych X od współrzędnych Y)
- konstrukcja grafu
- określenie struktury grafu
- optymalizacja bruta do wzorcówki
- czy można poprawić (może zachłannie) rozwiązanie nieoptymalne?
- czy są ciekawe fakty w rozwiązaniach optymalnych? (może się do tego przydać brute)
- sprawdzić czy w zadaniu czegoś jest "mało" (np. czy wynik jest mały, albo jakaś zmienna, może się do tego przydać brute)
- odpowiednio "wzbogacić" jakiś algorytm
- cokolwiek poniżej 10⁹ operacji ma szansę wejść
- co można wykonać offline? czy jest coś, czego kolejność nie ma znaczenia?
- co można posortować? czy jest zawsze jakaś pewna optymalna kolejność?
- narysować dużo swoich własnych przykładów i coś z nich wywnioskować
- skupienie się na pozycji jakiegoś specjalnego elementu, np najmniejszego
- szacowanie wyniku czy wynik jest mały? czy umiem skonstruować algorytm który zawsze znajdzie upper bound na wynik?
- sklepać brute który sprawdza obserwacje, zawsze jeśli potrzebujemy zoptymalizować dp, wypisać wartości na małym przykładzie
- pierwiastki elementy > i < \sqrt{N} osobno, rebuild co \sqrt{N} operacji, jeśli suma wartości = N, jest \sqrt{N} różnych wartości
- rozwiązania probabilistyczne, paradoks urodzeń
- meet in the middle, backtrack
- sprowadzić stan do jednoznacznej postaci na podstawie podanych operacji, co pozwala sprawdzić czy z jednego stanu da się otrzymać drugi

Wzorki (3)

3.1 Równości

$$ax^2 + bx + c = 0 \Rightarrow x = \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

Wierzchołek paraboli = $\left(-\frac{b}{2a}, -\frac{\Delta}{4a}\right)$.

$$ax + by = e$$

$$cx + dy = f$$

$$x = \frac{ed - bf}{ad - bc}$$

$$y = \frac{af - ec}{ad - bc}$$

3.2 Pitagoras

Trójki (a, b, c), takie że $a^2 + b^2 = c^2$:

$$a = k \cdot (m^2 - n^2), \ b = k \cdot (2mn), \ c = k \cdot (m^2 + n^2),$$

gdzie m > n > 0, k > 0, $m \perp n$, oraz albo m albo n jest parzyste.

3.3 Generowanie względnie pierwszych par

Dwa drzewa, zaczynając od (2,1) (parzysta-nieparzysta) oraz (3,1) (nieparzysta-nieparzysta), rozgałęzienia są do (2m-n,m), (2m+n,m) oraz (m+2n,n).

3.4 Liczby pierwsze

p=962592769to liczba na NTT, czyli $2^{21}\mid p-1,$ which may be useful. Do hashowania: 970592641 (31-bit), 31443539979727 (45-bit), 3006703054056749 (52-bit).

Jest 78498 pierwszych ≤ 1000000 .

Generatorów jest $\phi(\phi(p^a))$, czyli dla p>2 zawsze istnieje.

3.5 Dzielniki

 $\sum_{d|n} d = O(n \log \log n).$

Liczba dzielników n jest co najwyżej 100 dla n < 5e4, 500 dla n < 1e7, 2000 dla n < 1e10, 200 000 dla n < 1e19.

3.6 Lemat Burnside'a

Liczba takich samych obiektów z dokładnością do symetrii wynosi

$$\frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} |X^g|,$$

Gdzie G to zbiór symetrii (ruchów) oraz X^g to punkty (obiekty) stałe symetrii g.

3.7 Silnia

3.8 Symbol Newtona

$$\binom{n}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-1}{k} = \binom{n-1}{k-1} + \binom{n-2}{k-1} + \dots + \binom{k-1}{k-1}$$

$$(x+y)^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} x^k y^{n-k}$$

3.9 Wzorki na pewne ciągi

3.9.1 Nieporządek

Liczba takich permutacji, że $p_i \neq i$ (żadna liczba nie wraca na tą samą pozycję).

$$D(n) = (n-1)(D(n-1) + D(n-2)) = nD(n-1) + (-1)^n = \left| \frac{n!}{e} \right|$$

3.9.2 Liczba podziałów

Liczba sposobów zapisania n jako sumę posortowanych liczb dodatnich.

$$p(0) = 1, \ p(n) = \sum_{k \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}} (-1)^{k+1} p(n - k(3k - 1)/2)$$

$$p(n) \sim 0.145/n \cdot \exp(2.56\sqrt{n})$$

3.9.3 Liczby Eulera pierwszego rzędu

Liczba permutacji $\pi \in S_n$ gdzie k elementów jest większych niż poprzedni: k razy $\pi(j) > \pi(j+1), k+1$ razy $\pi(j) \geq j$, k razy $\pi(j) > j$.

$$E(n,k) = (n-k)E(n-1,k-1) + (k+1)E(n-1,k)$$

$$E(n,0) = E(n, n-1) = 1$$

$$E(n,k) = \sum_{j=0}^{k} (-1)^{j} \binom{n+1}{j} (k+1-j)^{n}$$

3.9.4 Stirling pierwszego rzędu

Liczba permutacji długości n mające k cykli.

$$c(n,k) = c(n-1,k-1) + (n-1)c(n-1,k), \ c(0,0) = 1$$
$$\sum_{k=0}^{n} c(n,k)x^{k} = x(x+1)\dots(x+n-1)$$

c(8,k) = 8,0,5040,13068,13132,6769,1960,322,28,13(9.3) =S0ifling.dulg@eg74r276h13068,109584,...

Liczba permutacji długości n mające k spójnych.

$$S(n,k) = S(n-1,k-1) + kS(n-1,k)$$

$$S(n,1) = S(n,n) = 1$$

$$S(n,k) = \frac{1}{k!} \sum_{j=0}^{k} (-1)^{k-j} \binom{k}{j} j^{n}$$

3.9.6 Liczby Catalana

$$C_n = \frac{1}{n+1} {2n \choose n} = {2n \choose n} - {2n \choose n+1} = \frac{(2n)!}{(n+1)!n!}$$

$$C_0 = 1, \ C_{n+1} = \frac{2(2n+1)}{n+2}C_n, \ C_{n+1} = \sum_{i=1}^{n} C_i C_{n-i}$$

 $C_n = 1, 1, 2, 5, 14, 42, 132, 429, 1430, 4862, 16796, 58786, \dots$

- ścieżki na planszy $n \times n$.
- nawiasowania po n ().
- liczba drzew binarnych z n+1 liściami (0 lub 2 syny).
- \bullet skierowanych drzew z n+1 wierzchołkami.
- triangulacje n + 2-kąta.
- permutacji [n] bez 3-wyrazowego rosnącego podciągu?

3.9.7 Formula Cayley'a

Liczba różnych drzew (z dokładnością do numerowania wierzchołków) wynosi n^{n-2} . Liczba sposobów by zespójnić k spójnych o rozmiarach s_1, s_2, \ldots, s_k wynosi $s_1 \cdot s_2 \cdot \cdots \cdot s_k \cdot n^{k-2}$.

3.10 Funkcje multiplikatywne

```
\bullet \epsilon(n) = [n = 1]
```

• $id_k(n) = n^k$, $id = id_1$, $1 = id_0$

• $\sigma_k(n) = \sum_{d|n} d^k$, $\sigma = \sigma_1$, $\tau = \sigma_0$

• $\mu(p^k) = [k=0] - [k=1]$

 $\bullet \ \varphi \left(p^{k} \right) = p^{k} - p^{k-1}$

• $(f * g)(n) = \sum_{d|n} f(d) g\left(\frac{n}{d}\right)$

 $\bullet \ f * g = g * f$

 $\bullet \ f*(g*h)=(f*g)*h$

• f * (g + h) = f * g + f * h• jak dwie z trzech funkcji f * g

 \bullet jak dwie z trzech funkcji f*g=hsą multiplikatywne, to trzecia też

 $\bullet \ f*\mathbb{1}=g \Leftrightarrow g*\mu=f$

• $f * \epsilon = f$

• $\mu * 1 = \epsilon$, $[n = 1] = \sum_{d|n} \mu(d) \frac{n}{d}$

• $\varphi * \mathbb{1} = id$

• $id_k * \mathbb{1} = \sigma_k$, $id * \mathbb{1} = \sigma$, $\mathbb{1} * \mathbb{1} = \tau$

• $s_f(n) = \sum_{i=1}^n f(i)$

• $s_f(n) = \frac{s_{f*g}(n) - \sum_{d=2}^{n} s_f(\lfloor \frac{n}{d} \rfloor) g(d)}{g(1)}$

3.11 Zasada włączeń i wyłączeń

$$|\bigcup_{i=1}^{n} A_{i}| = \sum_{\emptyset \neq J \subseteq \{1, \dots, n\}} (-1)^{|J|+1} |\bigcap_{j \in J} A_{j}|$$

3.12 Fibonacci

$$F_n = \frac{\left(\frac{1+\sqrt{5}}{2}\right)^n - \left(\frac{1-\sqrt{5}}{2}\right)^n}{\sqrt{5}}$$

 $F_{n-1}F_{n+1} - F_n^2 = (-1)^n, \ F_{n+k} = F_kF_{n+1} + F_{k-1}F_n, \ F_n|F_{nk}, \ NWD(F_m, F_n) = F_{NWD(m,n)}$

Matma (4)

```
berlekamp-massey
```

Opis: Zgadywanie rekurencji liniowej Czas: $\mathcal{O}(n^2 \log k)$ Pamięć : $\mathcal{O}(n)$

Użycie: Berlekamp_Massey<mod> bm(x) zgaduje rekurencję ciągu x bm.get(k) zwraca k-ty wyraz ciągu x (index 0) 4ccc6b, 57 lines

```
template<int mod>
struct BerlekampMassey {
  int mul(int a, int b) {
    return (LL) a * b % mod;
  }
  int add(int a, int b) {
    return a + b < mod ? a + b : a + b - mod;
  }
  int qpow(int a, int b) {
    if (b == 0) return 1;
    if (b % 2 == 1) return mul(qpow(a, b - 1), a);
    return qpow(mul(a, a), b / 2);</pre>
```

```
vector<int> x, C;
  BerlekampMassey(vector<int> &_x) : x(_x) {
    vector<int> B; B = C = \{1\};
    int b = 1, m = 0;
    REP(i, ssize(x)) {
      m++; int d = x[i];
      FOR(i, 1, ssize(C) - 1)
       d = add(d, mul(C[j], x[i - j]));
      if (d == 0) continue;
      auto B = C;
      C.resize(max(ssize(C), m + ssize(B)));
      int coef = mul(d, gpow(b, mod - 2));
      FOR(j, m, m + ssize(B) - 1)
        C[j] = (C[j] - mul(coef, B[j - m]) + mod) % mod;
      if(ssize(B) < m + ssize(B)) { B = B; b = d; m = 0; }
    C.erase(C.begin());
    for (int &t : C) t = add (mod, -t);
    n = ssize(C);
  vector<int> combine(vector<int> a, vector<int> b) {
    vector<int> ret(n * 2 + 1);
    REP(i, n + 1) REP(j, n + 1)
      ret[i + j] = add(ret[i + j], mul(a[i], b[j]));
    for (int i = 2 * n; i > n; i--) REP (i, n)
      ret[i - j - 1] = add(ret[i - j - 1], mul(ret[i], C[j]));
    return ret;
  int get(LL k) {
    vector<int> r(n + 1), pw(n + 1);
    r[0] = pw[1] = 1;
    for (k++; k; k /= 2) {
     if(k % 2) r= combine(r, pw);
      pw = combine(pw, pw);
    REP(i, n) ret = add(ret, mul(r[i + 1], x[i]));
    return ret;
};
Opis: Chińskie Twierdzenie o Resztach
Czas: \mathcal{O}(\log n) Pamięć : \mathcal{O}(1)
Użycie: crt(a, m, b, n) zwraca takie x, że x mod m = a i x mod
m i n nie musza być wzlednie pierwsze, ale może nie być wtedy
rozwiazania
uwali sie wtedy assercik, można zmienić na return -1
"../extended-gcd/main.cpp"
                                                        269203, 8 lines
LL crt(LL a, LL m, LL b, LL n) {
 if(n > m) swap(a, b), swap(m, n);
 LL d, x, y;
 tie(d, x, y) = extended_gcd(m, n);
  assert ((a - b) % d == 0);
  LL ret = (b - a) % n * x % n / d * m + a;
  return ret < 0 ? ret + m * n / d : ret;
discrete-log
Opis: Dla liczby pierwszej p oraz a, b \nmid p znajdzie e takie że a^e \equiv b \pmod{p}
Czas: \mathcal{O}\left(\sqrt{n}\log n\right)
```

```
Pamięć: \mathcal{O}\left(\sqrt{n}\right)
                                                          11a5db, 15 lines
int discrete_log(int a, int b, int p) {
  map<int, int> s1;
  LL mult = 1, sq = sqrt(p);
  REP(i, sq) {
    s1[mult] = i; mult = mult * a % p;
  int t = 1;
  debug(s1, t);
  REP(i, sq + 2) {
   int inv = b * exp(t, p - 2, p) % p;
    if(s1.count(inv)) return i * sq + s1[inv];
    t = t * mult % p;
  return -1;
extended-gcd
Opis: Dla danego (a, b) znajduje takie (gcd(a, b), x, y), że ax + by = gcd(a, b)
Czas: \mathcal{O}(\log(\max(a,b)))
Użycie: LL gcd, x, y; tie(gcd, x, y) = extended_gcd(a deaf46, 7 lines
tuple<LL, LL, LL> extended_gcd(LL a, LL b) {
 if(a == 0)
    return {b, 0, 1};
  LL x, y, gcd;
  tie(gcd, x, y) = extended_gcd(b % a, a);
  return {gcd, y - x * (b / a), x};
floor-sum
Opis: Liczy \sum_{i=0}^{n-1} \left| \frac{a \cdot i + b}{c} \right|
Czas: \mathcal{O}(\log(a))
Uzycie: floor sum(n, a, b, c)
Działa dla 0 \le a,b < c oraz 1 \le c,n \le 10^{\circ}9.
Dla innych n, a, b, c trzeba uważać lub użyć <u>int128</u>. 78c6f7, 15 lines
LL floor_sum(LL n, LL a, LL b, LL c) {
  LL ans = 0;
  if (a >= c) {
    ans += (n - 1) * n * (a / c) / 2;
  if (b >= c) {
    ans += n * (b / c);
    b %= c:
  LL d = (a * (n - 1) + b) / c;
  if (d == 0) return ans:
  ans += d * (n - 1) - floor sum(d, c, c - b - 1, a);
  return ans;
fft-mod
Opis: Mnożenie wielomianów
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: conv_mod(a, b) zwraca iloczyn wielomianów a i b modulo,
ma większą dokladność niż zwykle fft
"../fft/main.cpp"
                                                           6fe8fa, 22 lines
vector<LL> conv_mod(vector<LL> &a, vector<LL> &b, int M) {
  if(a.empty() || b.empty()) return {};
  vector<LL> res(ssize(a) + ssize(b) - 1);
  int B = 32 - __builtin_clz(ssize(res)), n = 1 << B;</pre>
  int cut = int(sqrt(M));
  vector<Complex> L(n), R(n), outl(n), outs(n);
```

REP(i, ssize(a)) L[i] = Complex((int) a[i] / cut, (int) a[i]

```
REP(i, ssize(b)) R[i] = Complex((int) b[i] / cut, (int) b[i]
      % cut);
  fft(L), fft(R);
  REP(i, n) {
   int j = -i \& (n - 1);
    outl[j] = (L[i] + conj(L[j])) * R[i] / (2.0 * n);
    outs[j] = (L[i] - conj(L[j])) * R[i] / (2.0 * n) / 1i;
  fft(outl), fft(outs);
  REP(i, ssize(res)) {
    LL av = LL(real(outl[i]) + 0.5), cv = LL(imag(outs[i]) +
   LL bv = LL(imag(outl[i]) + 0.5) + LL(real(outs[i]) + 0.5);
    res[i] = ((av % M * cut + bv) % M * cut + cv) % M;
  return res;
Opis: Mnożenie wielomianów
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: conv(a, b) zwraca iloczyn wielomianów a i b a39251, 38 lines
using Complex = complex<double>;
void fft(vector<Complex> &a) {
  int n = ssize(a), L = 31 - \underline{builtin_clz(n)};
  static vector<complex<long double>> R(2, 1);
  static vector<Complex> rt(2, 1);
  for(static int k = 2; k < n; k \neq 2) {
   R.resize(n), rt.resize(n);
   auto x = polar(1.0L, M_PII / k);
   FOR(i, k, 2 * k - 1)
      rt[i] = R[i] = i & 1 ? R[i / 2] * x : R[i / 2];
  vector<int> rev(n);
  REP(i, n) rev[i] = (rev[i / 2] | (i & 1) << L) / 2;
  REP(i, n) if(i < rev[i]) swap(a[i], a[rev[i]]);
  for (int k = 1; k < n; k \neq 2) {
    for (int i = 0; i < n; i += 2 * k) REP (i, k) {
      Complex z = rt[j + k] * a[i + j + k]; // mozna zoptowac
           rozpisujac
      a[i + j + k] = a[i + j] - z;
      a[i + j] += z;
vector<double> conv(vector<double> &a, vector<double> &b) {
  if(a.empty() || b.empty()) return {};
  vector<double> res(ssize(a) + ssize(b) - 1);
  int L = 32 - \underline{\quad} builtin_clz(ssize(res)), n = (1 << L);
  vector<Complex> in(n), out(n);
  copy(a.begin(), a.end(), in.begin());
  REP(i, ssize(b)) in[i].imag(b[i]);
  fft(in);
  for (auto &x : in) x *= x;
  REP(i, n) out[i] = in[-i & (n - 1)] - conj(in[i]);
  REP(i, ssize(res)) res[i] = imag(out[i]) / (4 * n);
  return res:
fwht
Opis: FWHT
Czas: \mathcal{O}(n \log n) Pamięć : \mathcal{O}(1)
```

```
Użycie: n musi być potęgą dwójki.
fwht_or(a)[i] = suma(j bedace podmaska i) a[j].
if wht or (f wht or (a)) == a.
convolution_or(a, b)[i] = suma(j | k == i) a[j] * b[k].
fwht_and(a)[i] = suma(j bedace nadmaska i) a[j].
ifwht_and(fwht_and(a)) == a.
convolution_and(a, b)[i] = suma(j \& k == i) a[j] * b[k].
fwht_xor(a)[i] = suma(j oraz i mają parzyście wspólnie
zapalonych bitów) a[j] - suma(j oraz i mają nieparzyście)
a[i].
ifwht_xor(fwht_xor(a)) == a.
convolution_xor(a, b)[i] = suma(j \hat{k} == i) a[j] * b[k] to 5 to 7, 89 lines
vector<int> fwht_or(vector<int> a) {
 int n = ssize(a);
 assert((n & (n - 1)) == 0);
 for (int s = 1; 2 * s \le n; s *= 2)
    for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
     for (int i = 1; i < 1 + s; ++i)
       a[i + s] += a[i];
  return a;
vector<int> ifwht_or(vector<int> a) {
 int n = ssize(a);
 assert ((n & (n - 1)) == 0);
 for (int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
   for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
     for (int i = 1; i < 1 + s; ++i)
       a[i + s] -= a[i];
  return a;
vector<int> convolution or (vector<int> a, vector<int> b) {
 int n = ssize(a);
 assert ((n \& (n - 1)) == 0 \text{ and } ssize(b) == n);
 a = fwht_or(a);
 b = fwht_or(b);
 REP(i, n)
   a[i] *= b[i];
 return ifwht_or(a);
vector<int> fwht and(vector<int> a) {
 int n = ssize(a);
  assert ((n & (n - 1)) == 0);
  for (int s = 1; 2 * s <= n; s *= 2)
    for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
      for (int i = 1; i < 1 + s; ++i)
       a[i] += a[i + s];
 return a:
vector<int> ifwht_and(vector<int> a) {
 int n = ssize(a);
 assert ((n & (n - 1)) == 0);
 for (int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
   for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
      for (int i = 1; i < 1 + s; ++i)
       a[i] -= a[i + s];
 return a;
vector<int> convolution_and(vector<int> a, vector<int> b) {
 int n = ssize(a):
 assert ((n \& (n-1)) == 0 \text{ and } ssize(b) == n);
 a = fwht and(a);
 b = fwht_and(b);
 REP(i, n)
   a[i] \star= b[i];
```

```
return ifwht_and(a);
vector<int> fwht xor(vector<int> a) {
  int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0);
  for (int s = 1; 2 * s \le n; s *= 2)
    for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
      for (int i = 1; i < 1 + s; ++i) {
       int t = a[i + s];
        a[i + s] = a[i] - t;
        a[i] += t;
  return a;
vector<int> ifwht xor(vector<int> a) {
  int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0);
  for (int s = n / 2; s >= 1; s /= 2)
    for (int 1 = 0; 1 < n; 1 += 2 * s)
      for (int i = 1; i < 1 + s; ++i) {
       int t = a[i + s];
        a[i + s] = (a[i] - t) / 2;
        a[i] = (a[i] + t) / 2;
 return a;
vector<int> convolution_xor(vector<int> a, vector<int> b) {
  int n = ssize(a):
  assert ((n & (n-1)) == 0 \text{ and } ssize(b) == n);
  a = fwht xor(a);
  b = fwht xor(b);
  REP(i. n)
    a[i] *= b[i];
  return ifwht_xor(a);
gauss
Opis: Rozwiązywanie ukladów liniowych (modint albo double)
Czas: \mathcal{O}(nm(n+m))
Użycie: Wrzucam n vectorów {wsp_x0, wsp_x1, ..., wsp_xm, suma},
gauss wtedy zwraca liczbę rozwiązań
(0, 1 albo 2 (tzn. nieskończoność))
oraz jedno poprawne rozwiązanie (o ile istnieje).
Przyklad - gauss({2, -1, 1, 7}, {1, 1, 1, 1}, {0, 1, -1, 6.5})
zwraca (1, {6.75, 0.375, -6.125})
bool equal(int a, int b) {
 return a == b;
constexpr int mod = int(1e9) + 7;
int mul(int a, int b) {
 return int((a * LL(b)) % mod);
int add(int a, int b) {
 a += b:
 return a >= mod ? a - mod : a;
int powi(int a, int b) {
 if(b == 0)
    return 1;
  int x = powi(a, b / 2);
  x = mul(x, x);
  if(b % 2 == 1)
    x = mul(x, a);
  return x;
int inv(int x) {
```

```
return powi(x, mod - 2);
int divide(int a, int b) {
 return mul(a, inv(b));
int sub(int a, int b) {
 return add(a, mod - b);
using T = int:
#else
constexpr double eps = 1e-9;
bool equal(double a, double b) {
 return abs(a - b) < eps;
#define OP(name, op) double name(double a, double b) { return a
OP (mul, *)
OP (add, +)
OP (divide, /)
OP(sub, -)
using T = double;
#endif
pair<int, vector<T>> gauss(vector<vector<T>> a) {
  int n = ssize(a); // liczba wierszy
  int m = ssize(a[0]) - 1; // liczba zmiennych
  vector<int> where (m, -1); // w ktorym wierszu jest
       zdefiniowana\ i-ta\ zmienna
  for (int col = 0, row = 0; col < m and row < n; ++col) {
   int sel = row;
    for (int y = row; y < n; ++y)
     if (abs(a[y][col]) > abs(a[sel][col]))
       sel = v;
    if(equal(a[sel][col], 0))
     continue;
    for (int x = col; x \le m; ++x)
     swap(a[sel][x], a[row][x]);
    // teraz sel jest nieaktualne
    where[col] = row;
    for (int y = 0; y < n; ++y)
     if(y != row) {
       T wspolczynnik = divide(a[y][col], a[row][col]);
        for (int x = col; x \le m; ++x)
          a[y][x] = sub(a[y][x], mul(wspolczynnik, a[row][x]));
    ++row;
  vector<T> answer(m);
  for (int col = 0; col < m; ++col)
   if (where[col] != -1)
      answer[col] = divide(a[where[col]][m], a[where[col]][col
          ]);
  for (int row = 0; row < n; ++row) {
   T \text{ qot} = 0;
    for (int col = 0; col < m; ++col)
     got = add(got, mul(answer[col], a[row][col]));
    if(not equal(got, a[row][m]))
     return {0, answer};
  for (int col = 0; col < m; ++col)
   if(where[col] == -1)
     return {2, answer};
  return {1, answer};
```

```
Opis: Wzór na calkę z zasady Simpsona - zwraca calkę na przedziale [a, b]
Czas: \mathcal{O}(n)
Użycie: integral([](T x) { return 3 * x * x - 8 * x + 3; }, a,
Daj asserta na bląd, ewentualnie zwiększ n (im większe n, tym
mniejszy blad)
                                                        c6b602, 8 lines
using T = double:
T integral(function<T(T)> f, T a, T b) {
 const int n = 1000;
 T delta = (b - a) / n, sum = f(a) + f(b);
 FOR(i, 1, n - 1)
    sum += f(a + i * delta) * (i & 1 ? 4 : 2);
 return sum * delta / 3;
miller-rabin
Opis: Test pierwszości Millera-Rabina
Czas: \mathcal{O}(\log^2 n) Pamięć: \mathcal{O}(1)
Użycie: miller_rabin(n) zwraca czy n jest pierwsze
dziala dla long longów
                                                       2beada, 33 lines
LL mul(LL a, LL b, LL mod) {
 return (a * b - (LL) ((long double) a * b / mod) * mod + mod)
LL gpow(LL a, LL n, LL mod) {
 if(n == 0) return 1;
  if (n \% 2 == 1) return mul(gpow(a, n - 1, mod), a, mod);
  return gpow(mul(a, a, mod), n / 2, mod);
bool miller rabin(LL n) {
 if(n < 2) return false;
  int r = 0:
  LL d = n - 1;
  while (d % 2 == 0)
    d /= 2, r++;
  for(int a : {2, 3, 5, 7, 11, 13, 17, 19, 23, 29, 31, 37}) {
    if(n == a) return true;
    LL x = qpow(a, d, n);
    if(x == 1 | | x == n - 1)
      continue;
    bool composite = true;
    REP(i, r - 1) {
      x = mul(x, x, n);
      if(x == n - 1) {
        composite = false;
        break;
    if (composite) return false;
  return true:
Opis: Mnożenie wielomianów mod 998244353
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: conv(a, b) zwraca iloczyn wielomianów a i b
"../simple-modulo/main.cpp"
                                                       525f52, 53 lines
const int root = [] {
 if (mod == -1) // if for testing
    mod = 998'244'353;
  for (int r = 2;; ++r)
    if(powi(r, (mod - 1) / 2) != 1)
```

```
int n = ssize(a);
  assert((n & (n - 1)) == 0);
  static vector<int> dt(30), idt(30);
  if(dt[0] == 0)
    for (int i = 0; i < 30; ++i) {
      dt[i] = sub(0, powi(root, (mod - 1) >> (i + 2)));
      idt[i] = inv(dt[i]);
 if(not inverse) {
    for (int w = n; w >>= 1; ) {
      int t = 1;
      for (int s = 0, k = 0; s < n; s += 2 * w) {
        for (int i = s, j = s + w; i < s + w; ++i, ++j) {
          int x = a[i], y = mul(a[j], t);
          a[i] = add(x, y);
          a[j] = sub(x, y);
        t = mul(t, dt[__builtin_ctz(++k)]);
 } else {
    for (int w = 1; w < n; w *= 2) {
      int t = 1;
      for (int s = 0, k = 0; s < n; s += 2 * w) {
        for (int i = s, j = s + w; i < s + w; ++i, ++j) {
          int x = a[i], y = a[j];
          a[i] = add(x, y);
          a[i] = mul(sub(x, y), t);
        t = mul(t, idt[__builtin_ctz(++k)]);
vector<int> conv(vector<int> a, vector<int> b) {
 if(a.empty() or b.empty()) return {};
 int n = ssize(a), m = ssize(b), l = n + m - 1, sz = 1 << __lg
       (2 * 1 - 1);
  a.resize(sz), ntt(a);
 b.resize(sz), ntt(b);
 REP(i, sz) a[i] = mul(a[i], b[i]);
 ntt(a, true), a.resize(l);
 int invsz = inv(sz);
 for(int &e : a) e = mul(e, invsz);
 return a;
primitive-root
Opis: Dla pierwszego p znajduje generator modulo p
Czas: \mathcal{O}\left(\log^2(p)\right) (ale spora stala, zależy)
"../rho-pollard/main.cpp", "../../random-stuff/rd/main.cpp"
                                                       aeff3e, 20 lines
LL exp(LL a, LL b, int m) {
 if(b == 0) return 1;
 if (b & 1) return a \star exp(a, b - 1, m) % m;
 return exp(a * a % m, b / 2, m);
int primitive_root(int p) {
 int q = p - 1;
 vector<LL> v = factor(q); vector<int> fact;
 REP(i, ssize(v))
   if(!i or v[i] != v[i - 1])
      fact.emplace_back(v[i]);
 while(1) {
    int q = my_rd(2, q); bool good = 1;
    for(auto &f : fact)
```

return r;

void ntt(vector<int> &a, bool inverse = false) {

}();

```
if(exp(q, q / f, p) == 1) {
        good = 0; break;
    if (good) return g;
rho-pollard
Opis: Rozklad na czynniki Rho Pollarda
Czas: \mathcal{O}\left(n^{\frac{1}{4}}\right)
Użycie:
                factor(n) zwraca vector dzielników pierwszych n,
niekoniecznie posortowany
factor(12) = \{2, 2, 3\}, factor(545423) = \{53, 41, 251\};
"../miller-rabin/main.cpp"
LL rho pollard(LL n) {
  if(n % 2 == 0) return 2;
  for(LL i = 1;; i++) {
    auto f = [\&] (LL x) \{ return (mul(x, x, n) + i) % n; \};
    LL x = 2, y = f(x), p;
    while ((p = \underline{gcd}(n - x + y, n)) == 1)
      x = f(x), y = f(f(y));
    if (p != n) return p;
vector<LL> factor(LL n) {
  if(n == 1) return {};
  if (miller_rabin(n)) return {n};
  LL x = rho_pollard(n);
  auto l = factor(x), r = factor(n / x);
  1.insert(l.end(), r.begin(), r.end());
  return 1:
sieve
Opis: Sito Erastotenesa
Czas: \mathcal{O}(n) Pamięć : \mathcal{O}(n)
Użycie: sieve(n) przetwarza liczby do n wlącznie
comp[i] oznacza, czy i jest zlożone
prime zawiera wszystkie liczby piersze <= n
w praktyce na moim kompie dla n = 1e8 działa w 0.7s fcc4bc, 13 lines
vector<bool> comp;
vector<int> prime;
void sieve(int n) {
  comp.resize(n + 1);
  FOR(i, 2, n) {
    if(!comp[i]) prime.emplace_back(i);
    REP(j, ssize(prime)) {
      if(i * prime[j] > n) break;
      comp[i * prime[j]] = true;
      if(i % prime[j] == 0) break;
```

Opis: Reprezentacja dużych int'ów

Czas: Podstawa 1e9, mnożenie kwadratowe, dzielenie to mnożenie z logiem 3068df, 120 lines

```
struct Num {
  static constexpr int digits_per_elem = 9, base = int(1e9);
  vector<int> x;

Num& shorten() {
   while(ssize(x) and x.back() == 0)
      x.pop_back();
```

```
for(int &a : x)
     assert (0 <= a and a < base);
    return *this;
 Num(string s) {
    for(int i = ssize(s); i > 0; i -= digits_per_elem)
      if(i < digits_per_elem)</pre>
       x.emplace_back(stoi(s.substr(0, i)));
        x.emplace_back(stoi(s.substr(i - digits_per_elem, 9)));
 Num() {}
string to_string(Num n) {
 stringstream s;
 s << (ssize(n.x) ? n.x.back() : 0);
  for (int i = ssize(n.x) - 2; i >= 0; --i)
   s << setfill('0') << setw(n.digits_per_elem) << n.x[i];
  return s.str();
ostream& operator << (ostream &o, Num n) {
 return o << to_string(n).c_str();</pre>
Num operator+(Num a, Num b) {
 int carry = 0;
  for(int i = 0; i < max(ssize(a.x), ssize(b.x)) or carry; ++i)</pre>
    if(i == ssize(a.x))
     a.x.emplace_back(0);
    a.x[i] += carry + (i < ssize(b.x) ? b.x[i] : 0);
    carry = bool(a.x[i] >= a.base);
    if (carry)
     a.x[i] -= a.base;
 return a.shorten();
bool operator<(Num a, Num b) {
 if(ssize(a.x) != ssize(b.x))
    return ssize(a.x) < ssize(b.x);</pre>
  for(int i = ssize(a.x) - 1; i >= 0; --i)
    if(a.x[i] != b.x[i])
     return a.x[i] < b.x[i];</pre>
  return false;
bool operator == (Num a, Num b) {
 return a.x == b.x;
bool operator <= (Num a, Num b) {
 return a < b or a == b;
Num operator-(Num a, Num b) {
 assert(b <= a);
  int carry = 0;
  for (int i = 0; i < ssize(b.x) or carry; ++i) {
    a.x[i] = carry + (i < ssize(b.x) ? b.x[i] : 0);
    carry = a.x[i] < 0;
    if (carry)
     a.x[i] += a.base;
  return a.shorten();
Num operator* (Num a, Num b) {
```

```
c.x.resize(ssize(a.x) + ssize(b.x));
  REP(i, ssize(a.x))
   for (int j = 0, carry = 0; j < ssize(b.x) \mid \mid carry; ++j) {
      LL cur = c.x[i + j] + a.x[i] * 111 * (j < ssize(b.x) ? b.
          x[j] : 0) + carry;
      c.x[i + j] = int(cur % a.base);
      carry = int(cur / a.base);
 return c.shorten();
Num operator/(Num a, int b) {
 assert (0 < b and b < a.base);
 int carry = 0;
 for (int i = ssize(a.x) - 1; i >= 0; --i) {
   LL cur = a.x[i] + carry * LL(a.base);
    a.x[i] = int(cur / b);
    carry = int(cur % b);
 return a.shorten();
Num operator/(Num a, Num b) {
 Num 1 = \text{Num}(), r = a;
  while (not (1 == r)) {
    Num m = (1 + r + Num("1")) / 2;
    if(m * b \le a)
     1 = m;
    else
      r = m - Num("1");
  // assert(mul(l, b) = a);
 return 1.shorten();
Num operator% (Num a, Num b) {
 Num d = a / b;
 return a - ((a / b) * b);
Num nwd(Num a, Num b) {
 if(b == Num())
    return a:
 return nwd(b, a % b);
```

Struktury danych (5)

associative-queue

```
Opis: Kolejka wspierająca dowolną operację lączną
```

Czas: O(1) zamortyzowany

```
Użycie: konstruktor przyjmuje dwuargumentową funkcję oraz jej element neutralny
AssocQueue<int> q1([](int a, int b){ return min(a, b);},
numeric_limits<int>::max());
AssocQueue<Matrix> q2([](Matrix a, Matrix b){ return a * b;});
q2.emplace(a); q2.emplace(b); q2.emplace(c);
q2.calc() // zwraca a * b * c

3e4a47, 43 lines
```

```
template<typename T>
struct AssocQueue {
    using fn = function<T(T,T)>;
    fn f;
    vector<pair<T,T>> s1, s2; // {x, f(pref)}

AssocQueue(fn _f, T e = T()) : f(_f), s1({{e, e}}), s2({{e, e}})) {}
```

```
void mv() {
   if (ssize(s2) == 1)
     while (ssize(s1) > 1) {
        s2.emplace_back(s1.back().first, f(s1.back().first, s2.
             back().second));
        s1.pop_back();
  void emplace(T x) {
   s1.emplace_back(x, f(s1.back().second, x));
  void pop() {
   mv();
    s2.pop_back();
 T calc() {
    return f(s2.back().second, s1.back().second);
 T front() {
   mv();
    return s2.back().first;
  int size() {
   return ssize(s1) + ssize(s2) - 2;
  void clear() {
   s1.resize(1);
   s2.resize(1);
};
fenwick-tree-2d
Opis: Drzewo potegowe 2d offline
Czas: \mathcal{O}(\log^2 n) Pamięć \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: wywolujemy preprocess(x, y) na pozycjach, które chcemy
updateować, później init()
update(x, y, val) dodaje val do a[x, y], query(x, y) zwraca
sume na prostokacie (0, 0) - (x, y)
"../fenwick-tree/main.cpp"
                                                      2de643, 29 lines
struct Fenwick2d {
  vector<vector<int>> vs:
  vector<Fenwick> ft;
  Fenwick2d(int limx) : ys(limx) {}
  void preprocess(int x, int y) {
   for(; x < ssize(ys); x \mid = x + 1)
     ys[x].push_back(y);
  void init() {
    for(auto &v : ys) {
     sort(v.begin(), v.end());
      ft.emplace back(ssize(v) + 1);
  int ind(int x, int y) {
   auto it = lower_bound(ys[x].begin(), ys[x].end(), y);
   return distance(vs[x].begin(), it);
  void update(int x, int y, LL val) {
    for(; x < ssize(vs); x = x + 1)
      ft[x].update(ind(x, y), val);
```

```
LL query(int x, int y) {
   LL sum = 0;
    for (x++; x > 0; x &= x - 1)
     sum += ft[x - 1].query(ind(x - 1, y + 1) - 1);
fenwick-tree
Opis: Drzewo potęgowe
Czas: \mathcal{O}(\log n)
Użycie: wszystko indexowane od 0
update(pos, val) dodaje val do elementu pos
query (pos) zwraca sume na przedziale [0, pos]
                                                       d04808, 14 lines
struct Fenwick {
 vector<LL> s;
 Fenwick(int n) : s(n) {}
 void update(int pos, LL val) {
    for(; pos < ssize(s); pos |= pos + 1)</pre>
     s[pos] += val;
 LL query(int pos) {
   LL ret = 0;
    for (pos++; pos > 0; pos &= pos - 1)
     ret += s[pos - 1];
   return ret:
};
find-union
Opis: Find and union z mniejszy do wiekszego
Czas: \mathcal{O}(\alpha(n)) oraz \mathcal{O}(n) pamięciowo
                                                       c3dcbd, 19 lines
struct FindUnion {
 vector<int> rep;
 int size(int x) { return -rep[find(x)]; }
 int find(int x) {
    return rep[x] < 0 ? x : rep[x] = find(rep[x]);
 bool same_set(int a, int b) { return find(a) == find(b); }
 bool join(int a, int b) {
   a = find(a), b = find(b);
   if(a == b)
     return false;
    if(-rep[a] < -rep[b])</pre>
     swap(a, b);
    rep[a] += rep[b];
    rep[b] = a;
    return true;
 FindUnion(int n) : rep(n, -1) {}
hash-map
Opis: szybsza mapa
Czas: \mathcal{O}(1)
Uzycie: np hash_map<int, int>
trzeba przed includem dać undef _GLIBCXX_DEBUG
                                                       c0ab57, 11 lines
<ext/pb_ds/assoc_container.hpp>
using namespace __gnu_pbds;
struct chash {
 const uint64_t C = LL(2e18 * M_PI) + 69;
 const int RANDOM = mt19937(0)();
 size_t operator()(uint64_t x) const {
    return __builtin_bswap64((x^RANDOM) * C);
```

```
template < class L, class R>
using hash_map = qp_hash_table<L, R, chash>;
lazy-segment-tree
Opis: Drzewo przedzial-przedzial
Czas: \mathcal{O}(\log n) Pamięć : \mathcal{O}(n)
Użycie: add(1, r, val) dodaje na przedziale
quert(1, r) bierze maxa z przedzialu
Zmieniajac z maxa na co innego trzeba edytować
funkcje add_val i f
                                                      088245, 60 lines
using T = int;
struct Node {
 T val, lazv;
 int sz = 1;
struct Tree {
 vector<Node> tree;
 int sz = 1;
 void add val(int v, T val) {
   tree[v].val += val;
    tree[v].lazy += val;
 T f(T a, T b) { return max(a, b); }
 Tree(int n) {
    while (sz < n) sz \star= 2;
    tree.resize(sz * 2);
    for (int i = sz - 1; i >= 1; i--)
      tree[i].sz = tree[i * 2].sz * 2;
  void propagate(int v) {
    REP(i, 2)
      add val(v * 2 + i, tree[v].lazv);
    tree[v].lazy = 0;
 T querv(int 1, int r, int v = 1) {
   if(1 == 0 \&\& r == tree[v].sz - 1)
     return tree[v].val;
    propagate(v);
    int m = tree[v].sz / 2;
    if(r < m)
     return query(1, r, v * 2);
    else if (m \le 1)
      return query (1 - m, r - m, v * 2 + 1);
      return f(query(1, m - 1, v * 2), query(0, r - m, v * 2 +
           1));
 void add(int 1, int r, T val, int v = 1) {
   if(1 == 0 \&\& r == tree[v].sz - 1) {
      add val(v, val);
      return:
    propagate(v);
    int m = tree[v].sz / 2;
    if(r < m)
     add(1, r, val, v * 2);
    else if (m \le 1)
      add(1 - m, r - m, val, v * 2 + 1);
      add(1, m - 1, val, v * 2), add(0, r - m, val, v * 2 + 1);
```

```
tree[v].val = f(tree[v * 2].val, tree[v * 2 + 1].val);
};
```

lichao-tree

Opis: Dla funkcji, których pary przecinaja sie co najwyżej raz, oblicza maximum w punkcie x. Podany kod jest dla funkcji liniowych 6440db, 51 lines

```
constexpr LL inf = LL(1e9);
struct Function {
  int a, b;
  LL operator()(int x) {
    return x * LL(a) + b;
  Function (int p = 0, int q = inf) : a(p), b(q) {}
ostream& operator << (ostream &os, Function f) {
 return os << make pair(f.a, f.b);
struct LiChaoTree {
  int size = 1:
  vector<Function> tree;
  LiChaoTree(int n) {
    while(size < n)</pre>
     size *= 2;
    tree.resize(size << 1);
  LL get_min(int x) {
    int v = x + size;
    LL ans = inf;
    while(v) {
     ans = min(ans, tree[v](x));
     v >>= 1;
    return ans:
  void add_func(Function new_func, int v, int l, int r) {
    int m = (1 + r) / 2:
   bool domin_1 = tree[v](1) > new_func(1),
       domin_m = tree[v](m) > new_func(m);
    if (domin_m)
     swap(tree[v], new_func);
    if(1 == r)
     return:
    else if(domin_l == domin_m)
     add_func(new_func, v \ll 1 \mid 1, m + 1, r);
     add_func(new_func, v << 1, 1, m);
  void add_func(Function new_func) {
   add_func(new_func, 1, 0, size - 1);
};
```

line-container

Opis: Set dla funkcji liniowych

Czas: $\mathcal{O}(\log n)$

Użycie: add(a, b) dodaje funkcję y = ax + bquery(x) zwraca największe y w punkcie x, x < inf

struct Line { mutable LL a, b, p;

```
45779b, 30 lines
```

```
LL eval(LL x) const { return a * x + b; }
 bool operator<(const Line & o) const { return a < o.a; }</pre>
 bool operator<(LL x) const { return p < x; }</pre>
struct LineContainer : multiset<Line, less<>>> {
  // jak double to inf = 1 / .0, div(a, b) = a / b
  const LL inf = LLONG_MAX;
  LL div(LL a, LL b) { return a / b - ((a ^ b) < 0 && a % b); }
 bool intersect(iterator x, iterator y) {
    if(y == end()) { x->p = inf; return false; }
    if(x->a == y->a) x->p = x->b > y->b ? inf : -inf;
    else x->p = div(y->b - x->b, x->a - y->a);
    return x->p >= y->p;
  void add(LL a, LL b) {
    auto z = insert({a, b, 0}), y = z++, x = y;
    while (intersect (v, z)) z = erase(z);
    if(x != begin() && intersect(--x, y))
      intersect(x, erase(y));
    while ((y = x) != begin() \&\& (--x) -> p >= y -> p)
      intersect(x, erase(y));
 LL query(LL x) {
   assert(!empty());
    return lower bound(x)->eval(x);
};
ordered-set
Opis: set z dodatkowymi funkcjami
Użycie: insert(x) dodaje element x (nie ma emplace)
find_by_order(i) zwraca iterator do i-tego elementu
order_of_key(x) zwraca, ile jest mniejszych elementów,
x nie musi być w secie
Jeśli chcemy multiseta, to używamy par {val, id}.
Przed includem trzeba dać undef _GLIBCXX_DEBUG
<ext/pb_ds/assoc_container.hpp>, <ext/pb_ds/tree_policy.hpp>
                                                       0a779f, 9 lines
using namespace __gnu_pbds;
template < class T > using ordered_set = tree <
 Τ,
  null_type,
 less<T>,
  rb_tree_tag,
 tree_order_statistics_node_update
persistent-treap
Opis: Implict Persistent Treap
Czas: wszystko w \mathcal{O}(\log n)
Użycie: wszystko indexowane od 0
insert(key, val) insertuję na pozycję key
kopiowanie struktury dziala w O(1)
robimy sobie vector<Treap>, żeby obslugiwać trwaloś\acute{c}_{3246a, 76 \; lines}
mt19937 rng_key(0);
struct Treap {
 struct Node {
    int val, prio, sub = 1;
    Node *1 = nullptr, *r = nullptr;
    Node(int _val) : val(_val), prio(rng_key()) {}
  };
  using pNode = Node*;
  pNode root = nullptr;
  int get_sub(pNode n) { return n ? n->sub : 0; }
```

```
void update(pNode n) {
   if(!n) return;
    n->sub = qet\_sub(n->1) + qet\_sub(n->r) + 1;
 void split(pNode t, int key, pNode &1, pNode &r) {
   if(!t) 1 = r = nullptr;
    else {
     t = new Node(*t);
     if(kev \le qet sub(t->1))
       split(t->1, key, 1, t->1), r = t;
        split(t->r, key - get_sub(t->1) - 1, t->r, r), l = t;
    update(t);
 void merge(pNode &t, pNode 1, pNode r) {
   if(!1 | | !r) t = (1 ? 1 : r);
    else if(l->prio > r->prio) {
     l = new Node(*1);
     merge(1->r, 1->r, r), t = 1;
    else (
     r = new Node(*r);
     merge(r->1, 1, r->1), t = r;
   update(t);
 void insert(pNode &t, int key, pNode it) {
   if(!t) t = it;
    else if(it->prio > t->prio)
     split(t, key, it->1, it->r), t = it;
    else {
     t = new Node(*t);
     if(key <= get_sub(t->1))
       insert(t->1, key, it);
       insert (t->r, key - get_sub(t->1) - 1, it);
   update(t);
 void insert(int key, int val) {
   insert(root, key, new Node(val));
 void erase(pNode &t, int key) {
   if(qet\_sub(t->1) == key)
     merge(t, t->1, t->r);
    else {
     t = new Node(*t);
     if (key <= get_sub(t->1))
       erase(t->1, key);
       erase(t->r, key - get_sub(t->1) - 1);
    update(t);
 void erase(int key) {
   assert (key < get_sub(root));
    erase(root, key);
};
```

Opis: Range Minimum Query z użyciem sparse table

Czas: $\mathcal{O}(n \log n)$

```
Pamięć: \mathcal{O}(n \log n)
```

Użycie: RMQ(vec) tworzy sparse table na ciągu vec query(1, r) odpowiada na RMQ w O(1) 6bc673, 22 lines

struct RMO { vector<vector<int>> st; vector<int> pre;

```
RMQ(vector<int> &a) {
   int n = ssize(a), lq = 0;
   while ((1 << lq) < n) lq++;
   st.resize(lg + 1, vector<int>(a));
   st[0] = a;
   FOR(i, 1, lg) REP(j, n) {
     st[i][j] = st[i - 1][j];
     int q = j + (1 << (i - 1));
     if(q < n) st[i][j] = min(st[i][j], st[i - 1][q]);
   pre.resize(n + 1);
   FOR(i, 2, n) pre[i] = pre[i / 2] + 1;
  int query(int 1, int r) {
   int q = pre[r - 1 + 1], x = r - (1 << q) + 1;
   return min(st[q][1], st[q][x]);
};
```

treap

```
Opis: Implict Treap
Czas: wszystko w \mathcal{O}(\log n)
```

Użycie: wszystko indexowane od 0 insert(key, val) insertuję na pozycję key treap[i] zwraca i-tą wartość

907bf8, 42 lines

```
mt19937 rng_kev(0);
struct Treap {
  struct Node {
    int prio, val, cnt;
   Node *1 = nullptr, *r = nullptr;
   Node(int _val) : prio(rng_key()), val(_val) {}
 using pNode = Node*;
  pNode root = nullptr;
  int cnt(pNode t) { return t ? t->cnt : 0; }
  void update(pNode t) {
   if(!t) return;
   t->cnt = cnt(t->1) + cnt(t->r) + 1;
  void split (pNode t, int key, pNode &1, pNode &r) {
   if(!t) l = r = nullptr;
   else if(key <= cnt(t->1))
     split(t->1, key, 1, t->1), r = t;
     split(t->r, key - cnt(t->1) - 1, t->r, r), 1 = t;
   update(t);
  void merge(pNode &t, pNode 1, pNode r) {
   if(!1 || !r) t = (1 ? 1 : r);
   else if(l->prio > r->prio)
     merge(1->r, 1->r, r), t = 1;
     merge(r->1, 1, r->1), t = r;
    update(t);
```

```
void insert(int key, int val) {
   pNode t;
   split(root, key, root, t);
   merge(root, root, new Node(val));
   merge(root, root, t);
};
```

link-cut

Opis: Link-Cut Tree z wyznaczaniem odległości między wierzcholkami, lca w zakorzenionym drzewie, dodawaniem na ścieżce, dodawaniem na poddrzewie, zwracaniem sumy na ścieżce, zwracaniem sumy na poddrzewie.

Czas: $\mathcal{O}(q \log n)$ Pamięć : $\mathcal{O}(n)$

nil

Użvcie: Przepisać co się chce (logika lazy jest tylko w AdditionalInfo, można np. zostawić puste funkcje). Wywolać konstruktor, potem set_value na wierzcholkach (aby sie ustawilo, że nie-nil to nie-nil) i potem jazda. 2a918b, 282 lines

```
struct AdditionalInfo {
   using T = LL;
    static constexpr T neutral = 0; // Remember that there is a
         nil vertex!
   T node value = neutral, splay value = neutral; //.
        splay value reversed = neutral;
 T whole_subtree_value = neutral, virtual_value = neutral;
 T splay_lazy = neutral; // lazy propagation on paths
 T splay size = 0; // 0 because of nil
 T whole subtree lazy = neutral, whole subtree cancel =
      neutral: // lazu propagation on subtrees
 T whole_subtree_size = 0, virtual_size = 0; // 0 because of
```

```
void set value(T x) {
      node_value = splay_value = whole_subtree_value = x;
  splay_size = 1;
  whole subtree size = 1;
  void update from sons(AdditionalInfo &1, AdditionalInfo &r)
      splay_value = 1.splay_value + node_value + r.
           splay value;
  splay_size = 1.splay_size + 1 + r.splay_size;
  whole_subtree_value = 1.whole_subtree_value + node_value +
       virtual_value + r.whole_subtree_value;
  whole_subtree_size = 1.whole_subtree_size + 1 +
       virtual_size + r.whole_subtree_size;
void change virtual (AdditionalInfo &virtual son, int delta) {
  assert (delta == -1 or delta == 1);
  virtual_value += delta * virtual_son.whole_subtree_value;
  whole_subtree_value += delta * virtual_son.
       whole subtree value;
  virtual_size += delta * virtual_son.whole_subtree_size;
  whole subtree size += delta * virtual son.
       whole_subtree_size;
void push_lazy(AdditionalInfo &1, AdditionalInfo &r, bool) {
 1.add lazy in path(splay lazy);
  r.add_lazy_in_path(splay_lazy);
  splay_lazy = 0;
void cancel_subtree_lazy_from_parent(AdditionalInfo &parent)
  whole_subtree_cancel = parent.whole_subtree_lazy;
void pull_lazy_from_parent(AdditionalInfo &parent) {
```

 $if(splay_size == 0) // nil$

return;

```
add_lazy_in_subtree(parent.whole_subtree_lazy -
         whole_subtree_cancel);
    cancel_subtree_lazy_from_parent(parent);
 T get_path_sum() {
    return splay_value;
 T get_subtree_sum() {
    return whole_subtree_value;
  void add_lazy_in_path(T x) {
    splay_lazy += x;
    node value += x;
    splay_value += x * splay_size;
    whole subtree value += x * splay size;
  void add_lazy_in_subtree(T x) {
    whole subtree lazy += x;
    node_value += x;
    splav value += x * splay_size;
    whole subtree value += x * whole subtree size;
    virtual value += x * virtual size;
};
struct Splay {
 struct Node {
    array<int, 2> child;
    int parent;
    int subsize_splay = 1;
    bool lazy flip = false;
        AdditionalInfo info:
 };
  vector<Node> t:
  const int nil:
  Splay(int n)
  : t(n + 1), nil(n) {
    t[nil].subsize_splay = 0;
    for (Node &v : t)
      v.child[0] = v.child[1] = v.parent = nil;
  void apply_lazy_and_push(int v) {
    auto &[1, r] = t[v].child;
        if(t[v].lazy_flip) {
            for(int c : {1, r})
               t[c].lazy_flip ^= 1;
            swap(1, r);
        t[v].info.push_lazy(t[l].info, t[r].info, t[v].
            lazy_flip);
    for(int c : {1, r})
      if(c != nil)
        t[c].info.pull_lazy_from_parent(t[v].info);
    t[v].lazy_flip = false;
  void update_from_sons(int v) {
        // assumes that v's info is pushed
    auto [1, r] = t[v].child;
    t[v].subsize\_splay = t[l].subsize\_splay + 1 + t[r].
        subsize_splay;
        for(int c : {1, r})
      apply_lazy_and_push(c);
        t[v].info.update_from_sons(t[1].info, t[r].info);
```

```
// After that, v is pushed and updated
  void splay(int v) {
    apply_lazy_and_push(v);
    auto set_child = [&](int x, int c, int d) {
     if (x != nil and d != -1)
       t[x].child[d] = c;
     if(c != nil) {
       t[c].parent = x;
       t[c].info.cancel_subtree_lazy_from_parent(t[x].info);
    };
    auto get_dir = [&](int x) -> int {
     int p = t[x].parent;
     if (p == nil or (x != t[p].child[0] and x != t[p].child
          [1]))
       return -1;
     return t[p].child[1] == x;
    };
    auto rotate = [&](int x, int d) {
     int p = t[x].parent, c = t[x].child[d];
     assert(c != nil);
     set_child(p, c, get_dir(x));
     set_child(x, t[c].child[!d], d);
     set_child(c, x, !d);
     update_from_sons(x);
     update_from_sons(c);
    };
    while (\text{get\_dir}(v) != -1) {
     int p = t[v].parent, pp = t[p].parent;
     array path_up = {v, p, pp, t[pp].parent};
      for(int i = ssize(path_up) - 1; i >= 0; --i) {
       if(i < ssize(path_up) - 1)</pre>
          t[path_up[i]].info.pull_lazy_from_parent(t[path_up[i
               + 1]].info);
        apply_lazy_and_push(path_up[i]);
     int dp = get_dir(v), dpp = get_dir(p);
     if(dpp == -1)
       rotate(p, dp);
      else if(dp == dpp) {
       rotate(pp, dpp);
        rotate(p, dp);
      else {
        rotate(p, dp);
        rotate(pp, dpp);
struct LinkCut : Splay {
  LinkCut(int n) : Splay(n) {}
  // Cuts the path from x downward, creates path to root,
      splays x.
  int access(int x) {
    int v = x, cv = nil;
    for(; v != nil; cv = v, v = t[v].parent) {
      splay(v);
      int &right = t[v].child[1];
     t[v].info.change_virtual(t[right].info, +1);
     t[right].info.pull_lazy_from_parent(t[v].info);
     t[v].info.change_virtual(t[right].info, -1);
     update_from_sons(v);
    splay(x);
```

```
return cv;
// Changes the root to v.
// Warning: Linking, cutting, getting the distance, etc,
     changes the root.
void reroot(int v) {
  access(v);
  t[v].lazy_flip ^= 1;
  apply_lazy_and_push(v);
// Returns the root of tree containing v.
int get_leader(int v) {
  while(apply_lazy_and_push(v), t[v].child[0] != nil)
   v = t[v].child[0];
  return v;
bool is_in_same_tree(int v, int u) {
  return get_leader(v) == get_leader(u);
// Assumes that v and u aren't in same tree and v = u.
// Adds edge (v, u) to the forest.
void link(int v, int u) {
  reroot(v);
  access (II):
  t[u].info.change_virtual(t[v].info, +1);
  assert(t[v].parent == nil);
  t[v].parent = u;
  t[v].info.cancel_subtree_lazy_from_parent(t[u].info);
// Assumes that v and u are in same tree and v != u.
// Cuts edge going from v to the subtree where is u
// (in particular, if there is an edge (v, u), it deletes it)
// Returns the cut parent.
int cut(int v, int u) {
  reroot(u);
  access(v);
  int c = t[v].child[0];
  assert(t[c].parent == v);
  t[v].child[0] = nil;
  t[c].parent = nil;
  t[c].info.cancel_subtree_lazy_from_parent(t[nil].info);
  update_from_sons(v);
  while(apply_lazy_and_push(c), t[c].child[1] != nil)
   c = t[c].child[1];
  return c;
// Assumes that v and u are in same tree.
// Returns their LCA after a reroot operation.
int lca(int root, int v, int u) {
  reroot (root);
  if(v == u)
   return v;
  access(v);
  return access(u);
// Assumes that v and u are in same tree.
// Returns their distance (in number of edges).
int dist(int v, int u) {
  reroot(v);
  access(u);
  return t[t[u].child[0]].subsize_splay;
```

```
// Assumes that v and u are in same tree.
  // Returns the sum of values on the path from v to u.
 auto get_path_sum(int v, int u) {
   reroot(v);
    return t[u].info.get_path_sum();
 // Assumes that v and u are in same tree.
  // Returns the sum of values on the subtree of v in which u
      isn't present.
  auto get_subtree_sum(int v, int u) {
   u = cut(v, u);
   auto ret = t[v].info.get_subtree_sum();
   link(v, u);
   return ret;
 // Applies function f on vertex v (useful for a single add/
      set operation)
    void apply_on_vertex(int v, function<void (AdditionalInfo&)</pre>
        > f) {
       access(v);
       f(t[v].info);
        // apply lazy and push(v); not needed
        // update from sons(v);
 // Assumes that v and u are in same tree.
  // Adds val to each vertex in path from v to u.
 void add_on_path(int v, int u, int val) {
   reroot(v);
   access (11):
   t[u].info.add_lazy_in_path(val);
 // Assumes that v and u are in same tree.
  // Adds val to each vertex in subtree of v that doesn't have
 void add_on_subtree(int v, int u, int val) {
   u = cut(v, u);
   t[v].info.add_lazy_in_subtree(val);
   link(v, u);
};
```

Grafy (6)

vector<vector<int>> gr;

vector<int> values;

2sat

Opis: Zwraca poprawne przyporządkowanie zmiennym logicznym dla problemu 2-SAT, albo mówi, że takie nie istnieje

Czas: $\mathcal{O}(n+m)$, gdzie n to ilość zmiennych, i m to ilość przyporządkowań.

```
Użycie: TwoSat ts(ilość zmiennych);
ôznacza negację
ts.either(0, ~3); // var 0 is true or var 3 is false
ts.set_value(2); // var 2 is true
ts.at_most_one({0,~1,2}); // co najwyżej jedna z var 0, ~1 i 2
to prawda
ts.solve(); // rozwiązuje i zwraca true jeśli rozwiązanie
istnieje
ts.values[0..N-1] // to wartości rozwiązania

struct TwoSat {
  int n;
```

```
TwoSat(int _n = 0) : n(_n), gr(2*n) {}
  void either(int f, int j) {
   f = \max(2*f, -1-2*f);
   j = \max(2*j, -1-2*j);
   gr[f].emplace_back(j^1);
   gr[j].emplace_back(f^1);
  void set value(int x) { either(x, x); }
  int add_var() {
   gr.emplace back();
   gr.emplace_back();
   return n++;
  void at most one(vector<int>& li) {
   if(ssize(li) <= 1) return;</pre>
    int cur = \simli[0];
   FOR(i, 2, ssize(li) - 1) {
     int next = add var();
     either(cur, ~li[i]);
     either(cur, next);
     either (~li[i], next);
     cur = ~next;
   either(cur, ~li[1]);
  vector<int> val, comp, z;
  int t = 0;
  int dfs(int i) {
   int low = val[i] = ++t, x;
   z.emplace_back(i);
    for(auto &e : qr[i]) if(!comp[e])
     low = min(low, val[e] ?: dfs(e));
    if(low == val[i]) do {
     x = z.back(); z.pop_back();
     comp[x] = low;
     if (values[x >> 1] == -1)
       values[x >> 1] = x & 1;
    } while (x != i);
    return val[i] = low;
  bool solve()
   values.assign(n, -1);
   val.assign(2 * n, 0);
   comp = val;
   REP(i, 2 * n) if(!comp[i]) dfs(i);
   REP(i, n) if (comp[2 * i] == comp[2 * i + 1]) return 0;
    return 1;
};
biconnected
Opis: Dwuspójne skladowe
Czas: \mathcal{O}(n)
Użycie: add_edge(u, v) dodaje krawędź (u, v), u != v, bo get()
po wywolaniu init() w .bicon mamy dwuspójne(vector ideków
krawędzi na każdą), w .edges mamy krawędzie
                                                      15f4ec, 45 lines
struct BiconComps {
  using PII = pair<int, int>;
  vector<vector<int>> graph, bicon;
 vector<int> low, pre, s;
  vector<array<int, 2>> edges;
```

```
BiconComps(int n): graph(n), low(n), pre(n, -1) {}
 void add_edge(int u, int v) {
   int q = ssize(edges);
   graph[u].emplace_back(q);
   graph[v].emplace_back(q);
    edges.push_back({u, v});
 int get(int v, int id) {
   for(int r : edges[id])
     if (r != v) return r;
 int t = 0;
 void dfs(int v, int p) {
   low[v] = pre[v] = t++;
   bool par = false;
    for(int e : graph[v]) {
     int u = get(v, e);
     if(u == p && !par) {
       par = true;
       continue:
     else if (pre[u] == -1) {
       s.emplace_back(e); dfs(u, v);
        low[v] = min(low[v], low[u]);
        if(low[u] >= pre[v]) {
          bicon.emplace_back();
            bicon.back().emplace_back(s.back());
            s.pop_back();
          } while(bicon.back().back() != e);
     else if(pre[v] > pre[u]) {
       low[v] = min(low[v], pre[u]);
        s.emplace_back(e);
 void init() { dfs(0, -1); }
cactus-cycles
Opis: Wyznaczanie cykli w grafie. Zalożenia - nieskierowany graf bez pętelek
i multikrawędzi, każda krawędź leży na co najwyżej jednym cyklu prostym
(silniejsze zalożenie, niż o wierzcholkach).
Czas: \mathcal{O}(n)
Użycie:
               cactus_cycles(graph) zwraca taka listę cykli, że
istnieje krawedź miedzy i-tym, a (i+1) mod ssize(cycle)-tym
wierzcholkiem.
vector<vector<int>> cactus_cycles(vector<vector<int>> graph) {
 int n = ssize(graph);
 vector<int> state(n, 0);
 vector<int> stack;
 vector<vector<int>> ret;
 function<void (int, int)> dfs = [&](int v, int p) {
   if(state[v] == 2) {
     vector<int> cycle = {v};
      for (int i = 0; stack[ssize(stack) - 1 - i] != v; ++i)
        cycle.emplace_back(stack[ssize(stack) - 1 - i]);
```

ret.emplace_back(cycle);

if(u != p and state[u] != 1)

stack.emplace_back(v);

return:

state[v] = 2;
for(int u : graph[v])

state[v] = 1;

dfs(u, v);

```
stack.pop_back();
 };
 dfs(0, -1);
 return ret;
centro-decomp
Opis: template do Centroid Decomposition
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: konstruktor - HLD(n, graf)
swój kod wrzucamy do funkcji decomp
                                                      166a7f, 35 lines
struct CentroDecomp {
 vector<vector<int>> &adj;
 vector<bool> done:
 vector<int> sub, par;
 CentroDecomp(int n, vector<vector<int>> & adj)
   : adj(_adj), done(n), sub(n), par(n) {}
 void dfs(int v) {
    sub[v] = 1;
    for(int u : adj[v]) {
     if(!done[u] && u != par[v]) {
        par[u] = v; dfs(u);
        sub[v] += sub[u];
 int centro(int v) {
    par[v] = -1; dfs(v);
    for(int sz = sub[v];;) {
      pair<int, int> mx = \{0, 0\};
      for(int u : adj[v])
       if(!done[u] && u != par[v])
          mx = max(mx, {sub[u], u});
      if (mx.first * 2 <= sz) return v;</pre>
      v = mx.second;
 void decomp(int v) {
    done[v = centro(v)] = true;
    // kodzik idzie tutaj
    for(int u : adj[v])
     if(!done[u])
        decomp(u);
};
eulerian-path
Opis: Ścieżka eulera
Czas: \mathcal{O}(n)
                   Krawędzie to pary (to, id) gdzie id dla grafu
nieskierowanego jest takie samo dla (u, v) i (v, u)
Graf musi być spójny, po zainicjalizowaniu w .path jest
ścieżka/cykl eulera, vector o dlugości m + 1 kolejnych
Jeśli nie ma ścieżki/cyklu, path jest puste. Dla cyklu,
path[0] == path[m]
                                                      37517c, 21 lines
using PII = pair<int, int>;
struct EulerianPath {
 vector<vector<PII>> adj;
 vector<bool> used;
 vector<int> path;
 void dfs(int v) {
    while(!adj[v].empty()) {
     int u, id; tie(u, id) = adj[v].back();
      adj[v].pop_back();
      if (used[id]) continue;
```

```
used[id] = true;
     dfs(u);
   path.emplace_back(v);
  EulerianPath(int m, vector<vector<PII>> _adj) : adj(_adj) {
    used.resize(m); dfs(0);
    if(ssize(path) != m + 1) path.clear();
    reverse(path.begin(), path.end());
};
flow
Opis: Dinic bez skalowania
Czas: \mathcal{O}\left(V^2E\right)
Uzycie: Dinic flow(2); flow.add_edge(0, 1, 5); cout << flow(0,
1); // 5
funkcja get_flowing() zwraca dla każdej oryginalnej krawędzi,
ile przez nią leci
struct Dinic {
  using T = int;
  struct Edge {
   int v, u;
   T flow, cap;
  }:
  int n;
  vector<vector<int>> graph;
  vector<Edge> edges;
  Dinic(int N) : n(N), graph(n) {}
  void add_edge(int v, int u, T cap) {
    debug(v, u, cap);
    int e = ssize(edges);
   graph[v].emplace_back(e);
   graph[u].emplace_back(e + 1);
   edges.emplace_back(Edge{v, u, 0, cap});
    edges.emplace_back(Edge{u, v, 0, 0});
  vector<int> dist;
  bool bfs(int source, int sink) {
    dist.assign(n, 0);
   dist[source] = 1;
   deque<int> que = {source};
    while(ssize(que) and dist[sink] == 0) {
     int v = que.front();
     que.pop_front();
     for(int e : graph[v])
       if(edges[e].flow != edges[e].cap and dist[edges[e].u]
          dist[edges[e].u] = dist[v] + 1;
          que.emplace_back(edges[e].u);
    return dist[sink] != 0;
  vector<int> ended_at;
  T dfs(int v, int sink, T flow = numeric_limits<T>::max()) {
   if(flow == 0 or v == sink)
      return flow;
    for(; ended_at[v] != ssize(graph[v]); ++ended_at[v]) {
     Edge &e = edges[graph[v][ended_at[v]]];
     if(dist[v] + 1 == dist[e.u])
       if(T pushed = dfs(e.u, sink, min(flow, e.cap - e.flow))
            ) {
          e.flow += pushed;
```

```
edges[graph[v][ended_at[v]] ^ 1].flow -= pushed;
          return pushed;
    return 0;
 T operator()(int source, int sink) {
   T answer = 0;
    while(true) {
      if(not bfs(source, sink))
       break;
      ended at.assign(n, 0);
      while(T pushed = dfs(source, sink))
        answer += pushed;
    return answer;
  map<pair<int, int>, T> get_flowing() {
    map<pair<int, int>, T> ret;
    REP(v, n)
      for(int i : graph[v]) {
        if(i % 2) // considering only original edges
          continue:
        Edge &e = edges[i];
        ret[make_pair(v, e.u)] = e.flow;
    return ret;
};
hld
Opis: Heavy-Light Decomposition
Czas: \mathcal{O}\left(q\log n\right)
Użycie: kontruktor - HLD(n, adj)
lca(v, u) zwraca lca
get_vertex(v) zwraca pozycję odpowiadającą wierzcholkowi
get_path(v, u) zwraca przedziały do obsługiwania drzewem
przedzialowym
get_path(v, u) jeśli robisz operacje na wierzcholkach
get_path(v, u, false) jeśli na krawędziach (nie zawiera lca)
get_subtree(v) zwraca przedział odpowiadający podrzewu v 013f82.56 lines
struct HLD {
 vector<vector<int>> &adj;
 vector<int> sz, pre, pos, nxt, par;
 int t = 0;
 void init(int v, int p = -1) {
    par[v] = p;
    sz[v] = 1;
    if(ssize(adj[v]) > 1 \&\& adj[v][0] == p)
      swap(adj[v][0], adj[v][1]);
    for(int &u : adj[v]) if(u != par[v]) {
     init(u, v);
      sz[v] += sz[u];
      if(sz[u] > sz[adj[v][0]])
        swap(u, adj[v][0]);
 void set_paths(int v) {
    pre[v] = t++;
    for(int &u : adj[v]) if(u != par[v]) {
     nxt[u] = (u == adj[v][0] ? nxt[v] : u);
      set_paths(u);
    pos[v] = t;
  HLD(int n, vector<vector<int>> &_adj)
```

```
init(0), set_paths(0);
 int lca(int v, int u) {
    while(nxt[v] != nxt[u]) {
     if(pre[v] < pre[u])</pre>
       swap(v, u);
     v = par[nxt[v]];
   return (pre[v] < pre[u] ? v : u);</pre>
 vector<pair<int, int>> path_up(int v, int u) {
    vector<pair<int, int>> ret;
    while(nxt[v] != nxt[u]) {
      ret.emplace_back(pre[nxt[v]], pre[v]);
     v = par[nxt[v]];
    if(pre[u] != pre[v]) ret.emplace_back(pre[u] + 1, pre[v]);
    return ret;
 int get_vertex(int v) { return pre[v]; }
 vector<pair<int, int>> get_path(int v, int u, bool add_lca =
      true) {
    int w = lca(v, u);
   auto ret = path_up(v, w);
    auto path u = path up(u, w);
    if(add_lca) ret.emplace_back(pre[w], pre[w]);
    ret.insert(ret.end(), path_u.begin(), path_u.end());
   return ret;
 pair<int, int> get_subtree(int v) { return {pre[v], pos[v] -
      1}; }
jump-ptr
Opis: Jump Pointery
Czas: \mathcal{O}((n+q)\log n)
Użycie: konstruktor - SimpleJumpPtr(graph), można ustawić roota
jump_up(v, k) zwraca wierzcholek o k krawędzi wyżej niż v, a
jeśli nie istnieje, zwraca -1
OperationJumpPtr pozwala na otrzymanie wyniku na ścieżce (np.
suma na ścieżce, max, albo coś bardziej skomplikowanego).
Jedynym zalożeniem co do wlasności operacji otrzymania wyniku
na ścieżce do góry to lączność, ale wynik na dowolnej ścieżce
jest poprawny tylko, gdy dopisze się odwracanie wyniku na
ścieżce, lub jeżeli operacja jest przemienna.
                                                    71053d 94 lines
struct SimpleJumpPtr {
 int bits:
 vector<vector<int>> graph, jmp;
 vector<int> par, dep;
 void par_dfs(int v) {
   for(int u : graph[v])
     if(u != par[v]) {
       par[u] = v;
       dep[u] = dep[v] + 1;
       par_dfs(u);
 SimpleJumpPtr(vector<vector<int>> q = {}, int root = 0) :
      graph(g) {
    int n = ssize(graph);
   dep.resize(n);
   par.resize(n, -1);
   if(n > 0)
      par_dfs(root);
    jmp.resize(bits, vector<int>(n, -1));
    imp[0] = par;
```

: adj(_adj), sz(n), pre(n), pos(n), nxt(n), par(n) {

12

int n;

```
FOR(b, 1, bits - 1)
     REP(v, n)
        if(jmp[b - 1][v] != -1)
          jmp[b][v] = jmp[b - 1][jmp[b - 1][v]];
    debug(graph, jmp);
  int jump_up(int v, int h) {
    for (int b = 0; (1 << b) <= h; ++b)
     if((h >> b) & 1)
       v = \text{id} \text{gmr} = v
    return v;
  int lca(int v, int u) {
    if(dep[v] < dep[u])</pre>
     swap(v, u);
    v = jump_up(v, dep[v] - dep[u]);
    if(v == u)
     return v;
    for (int b = bits - 1; b >= 0; b--) {
     if(jmp[b][v] != jmp[b][u]) {
       v = jmp[b][v];
        u = jmp[b][u];
    return par[v];
};
using PathAns = LL;
PathAns merge(PathAns down, PathAns up) {
  return down + up;
struct OperationJumpPtr {
  SimpleJumpPtr ptr:
  vector<vector<PathAns>> ans_jmp;
  OperationJumpPtr(vector<vector<pair<int, int>>> g, int root =
    debug(q, root);
    int n = ssize(g);
    vector<vector<int>> unweighted_g(n);
    REP (v. n)
     for(auto [u, w] : g[v])
       unweighted_g[v].emplace_back(u);
    ptr = SimpleJumpPtr(unweighted_g, root);
    ans_jmp.resize(ptr.bits, vector<PathAns>(n));
    REP(v, n)
     for(auto [u, w] : g[v])
        if(u == ptr.par[v])
          ans_jmp[0][v] = PathAns(w);
    FOR(b, 1, ptr.bits - 1)
     REP(v, n)
       if (ptr.jmp[b-1][v] != -1 and ptr.jmp[b-1][ptr.jmp[b]
             -1|[v]|!=-1
          ans_{jmp}[b][v] = merge(ans_{jmp}[b - 1][v], ans_{jmp}[b -
               1] [ptr.jmp[b - 1][v]]);
  PathAns path_ans_up(int v, int h) {
   PathAns ret = PathAns();
    for (int b = ptr.bits - 1; b \ge 0; b--)
     if((h >> b) & 1) {
       ret = merge(ret, ans_jmp[b][v]);
       v = ptr.jmp[b][v];
    return ret;
```

```
PathAns path_ans(int v, int u) { // discards order of edges
      on path
   int 1 = ptr.lca(v, u);
   return merge (
     path_ans_up(v, ptr.dep[v] - ptr.dep[l]),
     path_ans_up(u, ptr.dep[u] - ptr.dep[l])
   );
 }
};
matching
Opis: Turbo Matching
Czas: Średnio okolo \mathcal{O}(n \log n), najgorzej \mathcal{O}(n^2)
          wierzcholki grafu nie musza być ladnie podzielone na
dwia przedzialy, musi być po prostu dwudzielny.
                                                      4a05c2, 35 lines
struct Matching {
 vector<vector<int>> &adj;
 vector<int> mat, vis;
 int t = 0, ans = 0;
 bool mat_dfs(int v) {
   vis[v] = t;
    for(int u : adj[v])
     if(mat[u] == -1) {
       mat[u] = v;
        mat[v] = u;
        return true;
    for(int u : adi[v])
     if(vis[mat[u]] != t && mat dfs(mat[u])) {
       mat[u] = v;
       mat[v] = u;
       return true;
   return false;
 Matching(vector<vector<int>> &_adj) : adj(_adj) {
   mat = vis = vector<int>(ssize(adj), -1);
 int get() {
   int d = -1;
    while(d != 0) {
     d = 0. ++t:
     REP(v, ssize(adj))
       if(mat[v] == -1)
          d += mat_dfs(v);
     ans += d:
   return ans;
};
mcmf
Opis: Min-cost max-flow z SPFA
Czas: kto wie
              MCMF flow(2); flow.add edge(0, 1, 5, 3); cout <<
flow(0, 1); // 15
można przepisać funkcję get_flowing() z Dinic'a
                                                      f08e56, 79 lines
struct MCMF {
 struct Edge {
   int v, u, flow, cap;
   LL cost;
   friend ostream& operator << (ostream &os, Edge &e) {
     return os << vector<LL>{e.v, e.u, e.flow, e.cap, e.cost};
 };
```

```
const LL inf_LL = 1e18;
  const int inf int = 1e9;
  vector<vector<int>> graph;
 vector<Edge> edges;
  MCMF(int N) : n(N), graph(n) {}
  void add_edge(int v, int u, int cap, LL cost) {
   int e = ssize(edges);
    graph[v].emplace back(e);
    graph[u].emplace_back(e + 1);
    edges.emplace_back(Edge{v, u, 0, cap, cost});
    edges.emplace back(Edge{u, v, 0, 0, -cost});
  pair<int, LL> augment(int source, int sink) {
    vector<LL> dist(n, inf_LL);
    vector<int> from(n, -1);
    dist[source] = 0;
    deque<int> que = {source};
    vector<bool> inside(n);
    inside[source] = true;
    while(ssize(que))
     int v = que.front();
      inside[v] = false;
      que.pop_front();
      for(int i : graph[v]) {
        Edge &e = edges[i];
        if(e.flow != e.cap and dist[e.u] > dist[v] + e.cost) {
          dist[e.u] = dist[v] + e.cost;
          from[e.ul = i;
         if (not inside[e.u])
            inside[e.u] = true;
            que.emplace_back(e.u);
    if(from[sink] == -1)
     return {0, 0};
    int flow = inf_int, e = from[sink];
    while (e != -1) {
      flow = min(flow, edges[e].cap - edges[e].flow);
      e = from[edges[e].v];
    e = from[sink];
    while (e != -1) {
      edges[e].flow += flow;
      edges[e ^ 1].flow -= flow;
      e = from[edges[e].v];
    return {flow, flow * dist[sink]};
  pair<int, LL> operator()(int source, int sink) {
   int flow = 0;
    LL cost = 0;
    pair<int, LL> got;
      got = augment(source, sink);
      flow += got.first;
      cost += got.second;
    } while(got.first);
    return {flow, cost};
};
```

13

SCC

Czas: $\mathcal{O}(\log n)$

Opis: Silnie Spójnie Skladowe

Użycie: kontruktor - SCC (graph)

group[v] to numer silnie spójnej wierzcholka v

```
get_compressed() zwraca graf siline spójnych
get_compressed(false) nie usuwa multikrawędzi
                                                     albad8, 61 lines
struct SCC {
  int n.
  vector<vector<int>> &graph;
  int group_cnt = 0;
  vector<int> group;
  vector<vector<int>> rev graph;
  vector<int> order;
  void order_dfs(int v) {
    group[v] = 1;
    for(int u : rev_graph[v])
     if(group[u] == 0)
       order_dfs(u);
    order.emplace_back(v);
  void group_dfs(int v, int color) {
    group[v] = color;
    for(int u : graph[v])
     if(group[u] == -1)
        group_dfs(u, color);
  SCC(vector<vector<int>> &_graph) : graph(_graph) {
    n = ssize(graph);
    rev graph.resize(n);
   REP(v, n)
     for(int u : graph[v])
        rev_graph[u].emplace_back(v);
    group.resize(n);
    REP(v, n)
     if(group[v] == 0)
       order dfs(v);
    reverse(order.begin(), order.end());
    debug(order);
    group.assign(n, -1);
    for(int v : order)
     if(group[v] == -1)
        group_dfs(v, group_cnt++);
  vector<vector<int>> get compressed(bool delete same = true) {
    vector<vector<int>> ans(group_cnt);
    REP(v, n)
      for(int u : graph[v])
       if(group[v] != group[u])
          ans[group[v]].emplace_back(group[u]);
    if (not delete same)
      return ans;
    REP(v, group_cnt) {
      sort(ans[v].begin(), ans[v].end());
      ans[v].erase(unique(ans[v].begin(), ans[v].end()), ans[v
           ].end());
    return ans;
};
```

```
toposort
Opis: Wyznacza sortowanie topologiczne w DAGu.
Czas: \mathcal{O}(n)
Użycie: get_toposort_order(g) zwraca listę wierzcholków takich,
że krawędzie są od wierzcholków wcześniejszych w liście do
późnie iszvch.
get_new_vertex_id_from_order(order) zwraca odwrotność tej
permutacji, tzn. dla każdego wierzcholka trzyma jego nowy
numer, aby po przenumerowaniu grafu istniały krawędzie tylko do
wierzcholków o wiekszych numerach.
permute(elems, new_id) zwraca przepermutowaną tablicę elems
według nowych numerów wierzcholków (przydatne jak się trzyma
informacje o wierzcholkach, a chce się zrobić przenumerowanie
topologiczne).
renumerate vertices (...) zwraca nowy graf, w którym
wierzcholki są przenumerowane.
                                                    e16bd9, 51 lines
vector<int> get_toposort_order(vector<vector<int>> graph) {
 int n = ssize(graph);
 vector<int> indeg(n);
 REP(v, n)
   for(int u : graph[v])
      ++indeg[u];
 vector<int> que;
 REP(v, n)
   if(indeg[v] == 0)
      que.emplace_back(v);
  vector<int> ret;
  while(not que.empty()) {
    int v = que.back();
    que.pop_back();
    ret.emplace_back(v);
    for(int u : graph[v])
      if(--indeg[u] == 0)
        que.emplace back(u);
 return ret;
vector<int> get new vertex id from order(vector<int> order) {
 vector<int> ret(ssize(order), -1);
 REP(v, ssize(order))
    ret[order[v]] = v;
  assert(*min_element(order.begin(), order.end()) != -1);
  return ret;
template<class T>
vector<T> permute(vector<T> elems, vector<int> new_id) {
 vector<T> ret(ssize(elems));
 REP(v, ssize(elems))
    ret[new id[v]] = elems[v];
 return ret;
vector<vector<int>> renumerate vertices(vector<vector<int>>
    graph, vector<int> new id) {
  int n = ssize(graph);
  vector<vector<int>> ret(n);
  REP(v, n)
    for(int u : graph[v])
      ret[new_id[v]].emplace_back(new_id[u]);
  REP(v, n)
    for(int u : ret[v])
     assert(v < u);
 return ret;
```

```
// graph = renumerate vertices(graph,
    get new vertex id from order(get toposort order(graph)));
negative-cycle
Opis: Wyznaczanie ujemnego cyklu (i stwierdzanie czy istnieje)
Czas: \mathcal{O}(nm)
Uzycie: [exists_negative, cycle] = negative_cycle(digraph);
cycle spelnia wlasność, że istnieje krawędź
cycle[i]->cycle[(i+1)Żeby wyznaczyć krawędzie na cyklu,
wystarczy wybierać najtańszą krawędź między wierzcholkami .27 lines
template<class I>
pair<bool, vector<int>> negative_cycle(vector<vector<pair<int,</pre>
    I>>> graph) {
  int n = ssize(graph);
  vector<I> dist(n);
  vector<int> from(n, -1);
  int v on cycle;
  REP(iter, n) {
    v_{on}=-1;
    REP(v, n)
      for(auto [u, w] : graph[v])
       if(dist[u] > dist[v] + w) {
          dist[u] = dist[v] + w;
          from[u] = v;
          v_on_cycle = u;
  if(v_on_cycle == -1)
    return {false, {}};
  REP(iter, n)
    v_on_cycle = from[v_on_cycle];
  vector<int> cycle = {v_on_cycle};
  for(int v = from[v_on_cycle]; v != v_on_cycle; v = from[v])
    cycle.emplace back(v);
  reverse(cycle.begin(), cycle.end());
  return {true, cycle};
```

14

Geometria (7)

advanced-complex

Opis: Randomowe przydatne wzorki, większość nie działa dla intów

```
"../point/main.cpp"
                                                     daaa0f, 43 lines
// nachylenie k \rightarrow y = kx + m
Double slope (P a, P b) { return tan(arg(b - a)); }
// rzut p na ab
P project (P p, P a, P b) {
  return a + (b - a) * dot(p - a, b - a) / norm(a - b);
// odbicie p wzgledem ab
P reflect (P p, P a, P b) {
  return a + conj((p - a) / (b - a)) * (b - a);
// obrot a wzgledem p o theta radianow
P rotate (P a, P p, Double theta) {
  return (a - p) * polar(1.0L, theta) + p;
// kat ABC, w radianach, zawsze zwraca mniejszy kat
Double angle (P a, P b, P c) {
 return abs(remainder(arg(a - b) - arg(c - b), 2.0 * M PI));
// szybkie przeciecie prostych, nie działa dla rownoleglych
P intersection (P a, P b, P p, P q) {
  Double c1 = cross(p - a, b - a), c2 = cross(q - a, b - a);
  return (c1 * q - c2 * p) / (c1 - c2);
```

```
UW
// check czy sa rownolegle
bool is_parallel(P a, P b, P p, P q) {
 P c = (a - b) / (p - q); return c == conj(c);
// check czy sa prostopadle
bool is_perpendicular(P a, P b, P p, P q) {
 P c = (a - b) / (p - q); return c == -conj(c);
// zwraca takie q, ze (p, q) jest rownolegle do (a, b)
P parallel(P a, P b, P p) {
  return p + a - b;
// zwraca takie q, ze (p, q) jest prostopadle do (a, b)
P perpendicular (P a, P b, P p) {
  return reflect(p, a, b);
// przeciecie srodkowych trojkata
P centro(P a, P b, P c) {
 return (a + b + c) / 3.0L;
area
Opis: Pole wielokata, niekoniecznie wypuklego
Użycie: w vectorze musza być wierzcholki zgodnie z kierunkiem
ruchu zegara. Jeśli Double jest intem to może sie psuć / 2.
area(a, b, c) zwraca pole trójkąta o takich dlugościach boku
"../point/main.cpp"
                                                    bba541 10 lines
Double area(vector<P> pts) {
  int n = size(pts);
  Double ans = 0:
  REP(i, n) ans += cross(pts[i], pts[(i + 1) % n]);
  return ans / 2:
Double area(Double a, Double b, Double c) {
 Double p = (a + b + c) / 2;
 return sqrt(p * (p - a) * (p - b) * (p - c));
circles
Opis: Przecięcia okręgu oraz prostej ax+by+c=0 oraz przecięcia okręgu oraz
Użycie: ssize(circle_circle(...)) == 3 to jest nieskończenie
wiele rozwiazań
```

```
a9d88d, 36 lines
"../point/main.cpp"
using D = Double;
vector<P> circle_line(D r, D a, D b, D c) {
 D len ab = a * a + b * b.
   x0 = -a * c / len ab.
   v0 = -b * c / len ab,
   d = r * r - c * c / len_ab
   mult = sqrt(d / len ab);
  if(sign(d) < 0)
   return {};
  else if(sign(d) == 0)
   return {{x0, v0}};
    \{x0 + b * mult, y0 - a * mult\},\
    \{x0 - b * mult, y0 + a * mult\}
  };
vector<P> circle_line(D x, D y, D r, D a, D b, D c) {
 return circle_line(r, a, b, c + (a * x + b * y));
vector<P> circle_circle(D x1, D y1, D r1, D x2, D y2, D r2) {
  x2 -= x1;
```

```
y2 -= y1;
  // now x1 = y1 = 0;
  if(sign(x2) == 0 and sign(y2) == 0) {
    if(equal(r1, r2))
      return {{0, 0}, {0, 0}, {0, 0}}; // inf points
    else
      return {};
  auto vec = circle_line(r1, -2 * x2, -2 * y2,
      x2 * x2 + y2 * y2 + r1 * r1 - r2 * r2);
  for(P &p : vec)
   p += P(x1, y1);
  return vec;
convex-hull
Opis: Otoczka wypukla, osobno góra i dól
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: top_bot_hull zwraca osobno górę i dól po id
hull_id zwraca cala otoczke po id
hull zwraca punkty na otoczce
"../point/main.cpp"
                                                     6eb7f2, 38 lines
Double cross(P a, P b, P c) { return sign(cross(b - a, c - a));
pair<vector<int>, vector<int>> top bot hull(vector<P> &pts) {
 int n = ssize(pts);
  vector<int> ord(n);
  REP(i, n) ord[i] = i;
  sort(ord.begin(), ord.end(), [&](int i, int j) {
   P \&a = pts[i], \&b = pts[j];
    return make_pair(a.x, a.y) < make_pair(b.x, b.y);</pre>
  });
  vector<int> top, bot;
  REP(dir, 2) {
    vector<int> &hull = (dir ? bot : top);
    auto l = [&](int i) { return pts[hull[ssize(hull) - i]]; };
    for(int i : ord) {
      while(ssize(hull) > 1 && cross(1(2), 1(1), pts[i]) >= 0)
       hull.pop_back();
      hull.emplace back(i);
    reverse(ord.begin(), ord.end());
  return {top, bot};
vector<int> hull_id(vector<P> &pts) {
  vector<int> top, bot;
  tie(top, bot) = top_bot_hull(pts);
  top.pop back(), bot.pop back();
 top.insert(top.end(), bot.begin(), bot.end());
 return top;
vector<P> hull(vector<P> &pts) {
 vector<P> ret;
 for(int i : hull id(pts))
   ret.emplace_back(pts[i]);
 return ret;
intersect-lines
```

Opis: Przecięcie prostych lub odcinków

```
Użycie: intersection(a, b, c, d) zwraca przecięcie prostych ab
v = intersect(a, b, c, d, s) zwraca przecięcie (s ? odcinków:
prostych) ab oraz cd
if ssize(v) == 0: nie ma przecięć
if ssize(v) == 1: v[0] jest przecięciem
if ssize(v) == 2 and s: (v[0], v[1]) to odcinek, w którym są
wszystkie inf rozwiązań
if ssize(v) == 2 and s == false: v to niezdefiniowane punkty
(inf rozwiazań)
"../point/main.cpp"
P intersection (P a, P b, P c, P d) {
  Double c1 = cross(c - a, b - a), c2 = cross(d - a, b - a);
  assert (c1 != c2); // proste nie moga byc rownolegle
  return (c1 * d - c2 * c) / (c1 - c2);
bool on_segment(P a, P b, P p) {
  return equal(cross(a - p, b - p), 0) and dot(a - p, b - p) \le
vector<P> intersect(P a, P b, P c, P d, bool segments) {
  Double acd = cross(c - a, d - c), bcd = cross(c - b, d - c),
       cab = cross(a - c, b - a), dab = cross(a - d, b - a);
  if ((segments and sign(acd) * sign(bcd) < 0 and sign(cab) *
      sign(dab) < 0)
     or (not segments and not equal(bcd, acd)))
    return { (a * bcd - b * acd) / (bcd - acd) };
  if (not segments)
    return {a, a};
  // skip for not segments
  set < P, Sortx > s;
  if(on_segment(c, d, a)) s.emplace(a);
  if(on_segment(c, d, b)) s.emplace(b);
  if(on segment(a, b, c)) s.emplace(c);
  if(on_segment(a, b, d)) s.emplace(d);
  return {s.begin(), s.end()};
Opis: konwersja różnych postaci prostej
"../point/main.cpp"
                                                     dd1432, 23 lines
struct Line {
 using D = Double:
  D A, B, C;
  // postac ogolna Ax + By + C = 0
  Line(D a, D b, D c) : A(a), B(b), C(c) {}
```

```
tuple<D, D, D> get sta() { return {A, B, C}; }
// postac kierunkowa ax + b = y
Line (D a, D b) : A(a), B(-1), C(b) {}
pair<D, D> get_dir() { return {- A / B, - C / B}; }
// prosta pq
Line(P p, P q) {
 assert(not equal(p.x, q.x) or not equal(p.y, q.y));
  if(!equal(p.x, q.x)) {
   A = (q.y - p.y) / (p.x - q.x);
    B = 1, C = -(A * p.x + B * p.y);
  else A = 1, B = 0, C = -p.x;
pair<P, P> get_pts() {
  if(!equal(B, 0)) return { P(0, - C / B), P(1, - (A + C) / B
  return { P(- C / A, 0), P(- C / A, 1) };
```

};

```
point
Opis: Double może być LL, ale nie int. p.x oraz p.y nie można zmieniać (to
```

angle); exp(angle)

#define x real()

#define y imag()

int sign (Double a) {

using Double = long double;

constexpr Double eps = 1e-9;

return abs(a - b) <= eps;

bool equal(Double a, Double b) {

using P = complex<Double>;

kopie). Nie tworzyć zmiennych o nazwie "x" lub "y".

return equal(a, 0) ? 0 : a > 0 ? 1 : -1;

Użycie: $P p = \{5, 6\}$; abs(p) = length; arg(p) = kat; polar(len, polar)

fda436, 33 lines

```
struct Sortx {
  bool operator()(const P &a, const P &b) const {
    return make_pair(a.x, a.y) < make_pair(b.x, b.y);</pre>
};
istream& operator>>(istream &is, P &p) {
  Double a, b;
  is >> a >> b;
  p = P(a, b);
  return is;
bool operator == (P a, P b) {
  return equal(a.x, b.x) && equal(a.y, b.y);
// cross(\{1, 0\}, \{0, 1\}) = 1
Double cross(P a, P b) { return a.x * b.y - a.y * b.x; }
Double dot(P a, P b) { return a.x * b.x + a.y * b.y; }
Double sq_dist(P a, P b) { return dot(a - b, a - b); }
Double dist(P a, P b) { return abs(a - b); }
Tekstówki (8)
hashing
Czas: \mathcal{O}(1)
Użycie: Hashing hsh(str);
hsh(l, r) zwraca hasza [l, r] wlącznie
można zmienić modulo i baze
"../../random-stuff/rd/main.cpp"
                                                      299a85, 28 lines
struct Hashing {
  vector<int> ha, pw;
  int mod = 1e9 + 696969;
  int base;
  Hashing(string &str, int b) {
    base = b:
    int len = ssize(str);
   ha.resize(len + 1);
    pw.resize(len + 1, 1);
    REP(i, len) {
     ha[i + 1] = int(((LL) ha[i] * base + str[i] - 'a' + 1) %
     pw[i + 1] = int(((LL) pw[i] * base) % mod);
  int operator()(int 1, int r) {
    return int(((ha[r + 1] - (LL) ha[1] * pw[r - 1 + 1]) % mod
         + mod) % mod);
```

```
struct DoubleHashing {
 Hashing h1, h2;
 DoubleHashing(string &str) : h1(str, 31), h2(str, 33) {} //
       change to rd on codeforces
 LL operator()(int 1, int r) {
    return h1(1, r) * LL(h2.mod) + h2(1, r);
};
Opis: KMP(str) zwraca tablicę pi. [0, pi[i]) = (i - pi[i], i]
Czas: \mathcal{O}(n)
                                                        bc0e11, 11 lines
vector<int> KMP(string &str) {
 int len = ssize(str);
 vector<int> ret(len);
  for (int i = 1; i < len; i++)
    int pos = ret[i - 1];
    while(pos && str[i] != str[pos]) pos = ret[pos - 1];
    ret[i] = pos + (str[i] == str[pos]);
 return ret;
manacher
Opis: radius[p][i] = rad = największy promień palindromu parzystości p o
środku i. L = i - rad + !p, R = i + rad to palindrom. Dla [abaababaab] daje
[003000020], [0100141000].
Czas: \mathcal{O}(n)
                                                        ca63bf, 18 lines
array<vector<int>, 2> manacher(vector<int> &in) {
 int n = ssize(in);
  array<vector<int>, 2> radius = {{vector<int>(n - 1), vector<</pre>
       int>(n) } };
  REP(parity, 2) {
    int z = parity ^ 1, L = 0, R = 0;
    REP(i, n - z) {
      int &rad = radius[parity][i];
      if(i \le R - z)
        rad = min(R - i, radius[parity][L + (R - i - z)]);
      int l = i - rad + z, r = i + rad;
      while (0 \le 1 - 1 \&\& r + 1 \le n \&\& in[1 - 1] == in[r + 1])
        ++rad, ++r, --1;
      if(r > R)
        L = 1, R = r;
 return radius;
Opis: pref(str) zwraca tablicę prefixo prefixową [0, pref[i]) = [i, i + pref[i])
                                                        6c98b2, 13 lines
vector<int> pref(string &str) {
 int len = ssize(str);
 vector<int> ret(len);
 ret[0] = len;
 int i = 1, m = 0;
 while(i < len) {</pre>
    while (m + i < len \&\& str[m + i] == str[m]) m++;
    ret[i++] = m;
    m = (m != 0 ? m - 1 : 0);
    for(int j = 1; ret[j] < m; m--) ret[i++] = ret[j++];</pre>
```

```
return ret;
suffix-array
Opis: Tablica suffixowa
Czas: \mathcal{O}(n \log n)
Użycie: SuffixArray t(s, lim) - lim to rozmiar alfabetu
sa zawiera posortowane suffixy, zawiera pusty suffix
lcp[i] to lcp suffixu sa[i - 1] i sa[i]
2, 3, 1, 2, 0, 1}
                                                   d9039e, 29 lines
struct SuffixArray {
 vector<int> sa, lcp;
  SuffixArray(string& s, int lim = 256) { // lub basic string<
    int n = ssize(s) + 1, k = 0, a, b;
    vector<int> x(s.begin(), s.end() + 1);
    vector<int> v(n), ws(max(n, lim)), rank(n);
    sa = lcp = y;
    iota(sa.begin(), sa.end(), 0);
    for (int j = 0, p = 0; p < n; j = max(1, j * 2), lim = p) {
      \dot{r} = \dot{q}
      iota(y.begin(), y.end(), n - j);
      REP(i, n) if(sa[i] >= i)
       y[p++] = sa[i] - j;
      fill(ws.begin(), ws.end(), 0);
      REP(i, n) ws[x[i]]++;
      FOR(i, 1, lim - 1) ws[i] += ws[i - 1];
      for(int i = n; i--;) sa[--ws[x[y[i]]]] = y[i];
      swap(x, y);
      p = 1, x[sa[0]] = 0;
      FOR(i, 1, n - 1) a = sa[i - 1], b = sa[i], x[b] =
        (y[a] == y[b] \&\& y[a + j] == y[b + j]) ? p - 1 : p++;
    FOR(i, 1, n - 1) rank[sa[i]] = i;
    for(int i = 0, j; i < n - 1; lcp[rank[i++]] = k)
     for (k \&\& k--, j = sa[rank[i] - 1];
       s[i + k] == s[j + k]; k++);
};
```

suffix-automaton

Opis: buduje suffix automaton. Wystąpienia wzorca, liczba różnych podslów, sumaryczna długość wszystkich podslów, leksykograficznie k-te podslowo, najmniejsze przesunięcie cykliczne, liczba wystąpień podslowa, pierwsze wystąpienie, najkrótsze niewystępujące podslowo, longest common substring dwóch słów, LCS wielu słów

Czas: $\mathcal{O}(n\alpha)$ (szybsze, ale więcej pamięci) albo $\mathcal{O}(n\log\alpha)$ (mapa)

link.emplace_back(0);

```
int r = ssize(edges) - 1, p = last;
        while (p != -1 \&\& edges[p][c] == -1) {
            edges[p][c] = r;
            p = link[p];
        if(p != -1) {
            int q = edges[p][c];
            if(length[p] + 1 == length[q])
                link[r] = q;
            else {
                edges.emplace back(edges[q]);
                length.emplace_back(length[p] + 1);
                link.emplace back(link[q]);
                int q_prim = ssize(edges) - 1;
                link[q] = link[r] = q prim;
                while (p != -1 \&\& edges[p][c] == q) {
                    edges[p][c] = q_prim;
                    p = link[p];
        last = r;
   bool is_inside(vector<int> &s) {
       int q = 0;
        for(int c : s) {
            if(edges[q][c] == -1)
                return false;
      q = edges[q][c];
        return true;
};
trie
Opis: Trie
Czas: \mathcal{O}(n \log \alpha)
Uzycie: Trie trie; trie.add(str);
                                                      dcd05a, 15 lines
struct Trie {
  vector<unordered_map<char, int>> child = {{}};
  int get_child(int v, char a) {
   if(child[v].find(a) == child[v].end()) {
     child[v][a] = ssize(child);
     child.emplace_back();
   return child[v][a];
  void add(string word) {
   int v = 0;
    for(char c : word)
     v = get_child(v, c);
```

Optymalizacje (9)

```
Opis: FIO do wpychania kolanem. Nie należy wtedy używać cin/cout lines
inline int getchar_unlocked() { return _getchar_nolock(); }
inline void putchar_unlocked(char c) { return _putchar_nolock(c
```

```
int fastin() {
 int n = 0, c = getchar_unlocked();
 while (c < '0' \text{ or } '9' < c)
   c = getchar_unlocked();
 while ('0' \le c \text{ and } c \le '9') {
   n = 10 * n + (c - '0');
    c = getchar_unlocked();
 return n:
int fastin_negative() {
 int n = 0, negative = false, c = getchar unlocked();
 while (c != '-' \text{ and } (c < '0' \text{ or } '9' < c))
   c = getchar_unlocked();
 if(c == '-') {
   negative = true;
    c = getchar_unlocked();
 while ('0' \le c \text{ and } c \le '9')
   n = 10 * n + (c - '0');
    c = getchar unlocked();
 return negative ? -n : n;
void fastout(int x) {
 if(x == 0) {
    putchar unlocked('0');
    putchar_unlocked(' ');
    return:
 if(x < 0) {
   putchar_unlocked('-');
   x \star = -1;
 static char t[10];
 int i = 0:
 while(x) {
   t[i++] = '0' + (x % 10);
   x /= 10;
 while (--i >= 0)
   putchar_unlocked(t[i]);
 putchar_unlocked(' ');
void nl() { putchar_unlocked('\n'); }
linear-knapsack
Opis: Plecak zwracający największą otrzymywalną sumę ciężarów <=
```

Czas: $\mathcal{O}(n * max(wi))$ (zamiast typowego $\mathcal{O}(n * sum(wi))$) Pamięć : $\mathcal{O}(n + max(wi))$ aa8844, 40 lines

```
LL knapsack(vector<int> w, LL bound) {
   vector<int> filtered;
   for(int o : w)
     if(LL(o) <= bound)
       filtered.emplace_back(o);
    w = filtered;
    LL sum = accumulate(w.begin(), w.end(), OLL);
   if (sum <= bound)
      return sum;
```

```
LL w_init = 0;
int b;
for(b = 0; w_init + w[b] <= bound; ++b)</pre>
  w init += w[b];
int W = *max_element(w.begin(), w.end());
vector<int> prev_s(2 * W, -1);
auto get = [&] (vector<int> &v, LL i) -> int& {
  return v[i - (bound - W + 1)];
for(LL mu = bound + 1; mu <= bound + W; ++mu)</pre>
  get(prev_s, mu) = 0;
get(prev s, w init) = b;
FOR(t, b, ssize(w) - 1)
  vector curr s = prev s;
  for (LL mu = bound - W + 1; mu <= bound; ++mu)
    get(curr_s, mu + w[t]) = max(get(curr_s, mu + w[t]), get(
         prev s, mu));
  for(LL mu = bound + w[t]; mu >= bound + 1; --mu)
    for(int j = get(curr_s, mu) - 1; j >= get(prev_s, mu); --
      get(curr_s, mu - w[j]) = max(get(curr_s, mu - w[j]), j)
  swap(prev_s, curr_s);
for(LL mu = bound; mu >= 0; --mu)
  if (get (prev_s, mu) != -1)
    return mu;
assert (false);
```

pragmy

Opis: Pragmy do wypychania kolanem

61c4f7, 2 lines

```
#pragma GCC optimize("Ofast")
#pragma GCC target("avx,avx2")
```

Randomowe rzeczy (10)

math-constants

Opis: Jeśli np M PI się nie kompiluje, dodaj ten define w pierwszym wierac1260, 1 lines

#define _USE_MATH_DEFINES

dzien-probny

Opis: Rzeczy do przetestowania w dzień próbny

"../../data-structures/ordered-set/main.cpp"

3439f3, 51 lines

```
void test int128() {
  \__int128 x = (111u << 62);
 x *= x;
 string s;
  while(x) {
    s += char(x % 10 + '0');
   x /= 10;
 assert(s == "61231558446921906466935685523974676212");
void test_float128() {
  __float128 x = 4.2;
 assert (abs (double (x \times x) - double (4.2 \times 4.2)) < 1e-9);
void test clock() {
 long seeed = chrono::system_clock::now().time_since_epoch().
```

10.1 Troubleshoot

assert (s.order of kev(1) == 0);

assert(*s.find_by_order(1) == 2);

assert(3.14 < M PI && M PI < 3.15);

assert (3.14 < M_PI1 && M_PI1 < 3.15);

Przed submitem:

void test math() {

- Narysuj parę przykładów i przetestuj kod
- Czy limity czasu są ostre? Wygeneruj maxtest.
- Czy zużycie pamięci jest spoko?
- Czy gdzieś mogą być overflowy?
- Upewnij sie, żeby submitnąć dobry plik.

Wrong Answer:

- Wydrukuj kod i debug output
- Czy czyścisz struktury pomiędzy test case'ami?
- Czy wczytujesz całe wejście?
- Czy twój kod obsługuje cały zasieg wejścia?
- Przeczytaj jeszcze raz treść.
- Czy zrozumiałeś dobrze zadanie?
- Czy obsługujesz dobrze wszystkie przypadki brzegowe?
- Niezainicjalizowane zmienne?
- Overflowy?
- Mylisz n z m lub i z j, itp?
- Czy format wyjścia jest na pewno dobry?
- Czy jesteś pewien, że twój algorytm działa?
- Czy sa specjalne przypadki, o których nie pomyślałeś?
- Dodaj asserty, może submitnij jeszcze raz z nimi.
- Stwórz/Wygeneruj przykłady.
- Wytłumacz algorytm komuś innemu.
- Poproś kogoś, żeby spojrzał na twój kod.
- Przejdź się, np do toalety.

• Przepisz kod od nowa, lub niech ktoś inny to zrobi.

18

• Przeleć przez tą listę jeszcze raz.

Runetime Error:

- Czy przetestowałeś lokalnie wszystkie przypadki brzegowe?
- Niezainicjalizowane zmienne?
- Czy odwołujesz się poza zasięg vectora?
- Czy jakieś asserty mogły się odpalić?
- Nieskończona rekurencja?
- Unieważnione iteratory, wskaźniki, referencje?
- Czy używasz za dużo pamięci?

Time Limit Exceeded:

- Czy moga być gdzieś nieskończone pętle?
- Jaka jest złożoność algorytmu?
- Czy nie kopiujesz dużo niepotrzebnych danych? (referencje)
- Pamietaj o linijkach do iostreama
- Zastąp vectory i mapy w kodzie (odpowiednio array i unordered map)
- Co inni myśla o twoim algorytmie?

Memory Limit Exceeded:

- Jaka jest maksymalna ilość pamięci twój algorytm potrzebuje?
- Czy czyścisz struktury pomiędzy test case'ami?